

یادداشت

عضوهای تریه گر و همشاران ساد هماهنگی

شورایاری هاو از شورایاران فعال منطقه ۲۲:

منطقه ۲۲؛ فرصتی که

تبدیل به تهدید شد

دکتر علی شهبایی نسبت به آینده منطقه ۲۲ نگران است و بحران جمعیتی و بی توجهی به سرنوشت های نامناسب آموزشی، بهداشتی، فرهنگی، مذهبی و حمل و نقل عمومی را هشدار می دهد. خبر نگار هفته نامه پدیده شهر نظر این استاد دانشگاه را مورد منطقه بیست و دو تهران را جویا شده است.

توضیحی درباره منطقه

منطقه ۲۲ شهرداری تهران منطقه ای جوان، در حال توسعه و آخرین امید کلاشهر تهران برای ایجاد گلوی مناسب و بهینه زندگی شهری است.

این منطقه واقع در شمال غربی شهر تهران با وسعتی حدود ۲۴۰ هکتار محدوده شهری و ۳۰ هزار هکتار حرمیه، به دلیل ویژگی های خاص باوقه و باغعل زینت محیطی، تنوع ساختار زمین، موقعیت جغرافیایی منحصر به فرد فراد شهری و بکر بودن قسمت اعظم آن در پهنه شمال غرب پایتخت، به عنوان منطقه ای مستعد قطب گردشگری شناخته شده و چشم انداز آینده آن بر این اساس استوار شده است.

منطقه های که هدف از ایجادش تبدیل آن به یک قطب علمی و تحقیقاتی، قطب تفریحی و گردشگری و قطب توسعه اقتصادی بوده است، اما روند ملموس شکل گیری و توسعه این منطقه به نحوی بوده که معضلات فراوانی را ایجاد کرده است.

امروزه راهی اش با مشکلات بسیاری دست و پنجه نرم می کنند؛ از آلودگی هوا گرفته تا امکانات عمومی شهری، همه و همه امروز مشکلاتی است که پیش روی مردم محله های مختلف این منطقه قرار گرفته است.

جمعیت منطقه ۱۲۲ امروز با حدود ۱۸۰ هزار نفر و در اقل ۴۰۰۰۰ ساکن منطقه ۵۰۰۰۰ نفر پیش بینی شده است و به این افزایش چشمگیر اگر مدیریت نشود بی شک آسیب های اجتماعی و فرهنگی بسیاری را برای کلان شهر تهران با همرا خواهد داشت.

قعر مناطق تهران؛ اوج ارتفاع شهری

بیش از ۲ دهه در مطالعات مجموعه شهری تهران، طرح جامع تهران، طرح تفصیلی ۹۱ و... به کاهش سطوح مسکونی و کاهش بار گذاری مسکونی برای این منطقه اشاره شده است.

قرار بود یک دید متفاوت فرصتی برای جهانی شدن و فرصتی برای امکاناتی که در تهران تأمین نشده به این ایسن منطقه داده شود.

اما آنچه در این منطقه اجرا شد؛ چیزی دیگری بود. در حدود ۳ میلیون متر مربع فضای تجاری در این محدوده مجوز ساخت داده شده است. مال های بزرگی که هنوز به بهره برداری نرسیده است. بنیاد برای رافراوموش کرد که شبکه شریانی شهر تهران به ویژه در آن قسمت در ساعات پیک ترافیک است.

حالا تصور کنید که تمامی این برج های مسکونی بی ضابطه که در منطقه ۲۲ ساخته شده، جمعیت پذیر نشوند و با مجتمع های تجاری که در این محدوده قرار دارد و در مقیاس کل شهر طراحی و ساخته شده اند. اگر کاربری های دیگری که هنوز به کار نیفتاده و از جنس کاربری مسکونی نیستند و در مقیاس کل شهر تهران طراحی شده است، فعال شوند آن وقت تصور کنید که چه اتفاقی در این محدوده روی می دهد؟

علی شهبایی در پایان در مورد راهکارهای برون رفت از مشکلات کلاشهر تهران بر نقش شورای اسلامی شهر تهران تأکید فراوان ورز زنده و معتقد است اگر شهروندان تهرانی در انتخابات شورای شهر عالمانه و آگاهانه رای دهند و مدیریت شهر را به متخصصان جوان و متعهد بسپارند، مشکلات کلاشهر تهران یکی پس از دیگری حل خواهد شد.

واقعیت این است که اگر فرد فرد ما در شهر قائل به قانون، نقش خود و ضابطه و چارچوب های قانونی باشیم، هر اتفاق در شهر روی می دهد.

سر دبیر هفته نامه «پدیده شهر» مطرح کرد:

شورا در سایه سیاست!

واقعیت این است که انتخابات ریاست جمهوری معمولاً در دو سه دهه اخیر دو قطبی شده است و این دو قطبی شدن، مردم را به دو دسته تقسیم کرده و گاه با عت افزایش مشارکت مردم نیز شده است. از آنجاییکه در انتخابات ریاست جمهوری جریانات سیاسی و احزاب تعیین کننده و دست اندر کار هستند، این وضعیت به صورت طبیعی به آنها این فرصت را می دهد که در شهر تهران بتوانند به راحتی در انتخابات شورا موثر باشند (گرچه در زمان های که این دو انتخابات همزمان نبود، به دلایل مختلف احزاب سیاسی در تعیین سرنویشت شورای شهر در تهران دست بالا داشتند).

در شهر تهران، شهرداری با داشتن منابع و امکانات فراوان و مابعد وحد واسطی برای ورود به جایگاه ریاست جمهوری بوده و با هزینه انتخابات ریاست جمهوری را به نوعی منتقل شده است، برای احزاب و جریانات سیاسی جایگاه مهمی محسوب می شود.

اهمیت این جایگاه باعث شده است که اولویت و معیار اصلی برای گروه های سیاسی در گزینش افراد برای شورای شهر، وابستگی سیاسی، عاطفی و ارادت ورزانه به آن جریانات سیاسی باشد.

از این رو حضور چهره های سیاسی در لیست های انتخاباتی احزاب غلبه بیشتری دارد. شواهد و قرائن نشان می دهد که لیست هایی که توسط دو گروه عمده سیاسی در حال بسته شدن است، همچنان با همین

نگاه در حال بخت و یزی می باشد. این وضعیت بدین معناست که تا اطلاع ثانوی مباحث تکنیکی، فنی، عمرانی و شهرداری که ماهیت و اساس کار مدیریت شهری است، در اولویت های بعدی قرار گیرد. نهایتاً همه این پدیده ها بدین معناست که آدا شهیر تهران همچنان سیاسی ای قای خواهد ماند و مشکلات آن با برخواه خود بود.

شهر تهران مسائل و مشکلات فراوانی دارد. وضعیت نرمال و استاندارد این بود که با یستی در خصوص مسائل آن بین مردم و نخبگان شهری و کسانی که خود را برای کاندیداتوری شورا عرضه کرده اند، برنامه های خود را در در معرض نقد و نظر افکار عمومی قرار می دادند و در یک فرایند دموکراتیک و عقلانی نمایندگان انتخاب می شدند که تناسب و هارمونی مناسب و بالایی برای حل مسائل تهران داشته باشند.

متأسفانه این روزها احزاب و گروه های سیاسی در حال لابی سنگین برای بستن لیست ها، رساتنه ملی در اختیار انتخابات ریاست جمهوری و... می باشند. نهایتاً در روز انتخابات، لیست هایی در دست مردم قرار گرفته و بر اساس ذائقه و اولویت احزاب افرادی به درون شورا راه خواهند یافت. نخبگان اجتماعی، سازمان های مردم نهاد و روشنفکران جامعه نباید با این فرایند و سبک معیوب همراهی گفتمانی کنند و باید این مسئله را در حد توان خود روشن کنند، حتی اگر منشا اثر نباشد.

یک جامعه شناس:

وجود ۱۷ تا ۲۰ هزار کارتن خواب در تهران

متأسفانه در شورای شهر این تفکر حاکم است که هر آسیب اجتماعی را با ساماندهی جمع آوری می توان رفع کرد اما در عمل می بینیم که هیچ یک از این برنامه ها ساماندهی موفق نبوده است

بلند تر می بینم سه سخته می شوند و سوال ما این است که چه کسی به این ساختمان ها مجوز می دهد؟

حزری چی ادامه داد: شورای شهر تهران به علت آنکه فاقد نقش پارلمان شهری است و نمایندگان آن نیز عمدتاً غیر متخصص هستند و تمامی مردم شهر را نمایندگی نمی کنند، نمی توانند تصمیمات موثری را اتخاذ کنند. این در حالیست که باید به آنها پیاد آوری کنیم تهران فقط شمال شهر و شرق و غرب نیست.

وی ادامه داد: حداقل سه الی چهار میلیون نفر حاشیه نشین در تهران زندگی می کنند ولی می بینیم که مناطق فقیرنشین، حاشیه نشین و مناطقی که عمدتاً آسیب دیدگان اجتماعی در آنها ساکن هستند، فراموش شده اند.

این جامعه شناس مدعی شد: ۱۷ تا ۲۰ هزار کارتن خواب در تهران حضور دارد و سوسال از این مجموعه شهرداری است که آیا با گر مخانه درست کردن می توان مشکلات آنان را حل کرد؟ این در حالیست که بررسی ها نشان می دهد کارتن خواب ها اصلاً نمایی به حضور در گر مخانه ندارند.

این جامعه شناس ادامه داد: پس از حادثه این جامعه شناس ادعا می کند: بلاسکو مردم به لحاظ اجتماعی دائماً احساس ناامنی می کنند و معتقدند وقتی ما نتوانستیم جاده های همچون آتش سوزی یک ساختمان را به درستی مدیریت کنیم اگر اتفاقی همچون سبیل و زلزله در تهران بیاید چه بلایی بر سرشان خواهد آمد؟

حزری چی ادامه داد: تهران شهری است که اگر یک زلزله ۵/۵ تا ۵/۵ شش ریشتری هم در آن اتفاق بیفتد در کمترین حالت ممکن ۸۰۰ هزار نفر در آن کشته خواهند شد و باید در مجموعه مدیریت شهری تهران توان مدیریت بحران چون زلزله، آتش سوزی و... وجود داشته باشد که در حال حاضر این ظرفیت در تهران وجود ندارد.

وی در ادامه در خصوص مهاجران نیز گفت: آسیب دیدگان شهر تهران عمدتاً مهاجرینی هستند که هم پشت سرشان خراب است و هم روبرویشان و در چنین شرایطی امکان گرایش آنها به آسیب های متعدد به شدت افزایش می یابد.

حزری چی ادامه داد: اگر قرار است شوروی شهر متشکل از نمایندگان مردم تهران باشد باید به تمام اقسام توجه کافی داشته باشند نه آنکه فقط برای مناطقی خاص برنامه ریزی و بودجه ریزی کنند.

وی در ادامه بر لزوم ورود افراد متخصص به شورای شهر تأکید کرد و گفت: افراد

عابدین سالاری اسکرکی همزمانی انتخابات

ریاست جمهوری با انتخابات شوراهای بدلیل متفاوت بودن ماهیت آنها (سیاسی بودن انتخابات ریاست جمهوری)، تاثیرات (انتخاب یک فرد برای کل کشور) و تاثیرات متفاوت (قدرت اداره کل کشور در برابر اداره یک شهر) و تمرکز رسانه سراسری بر ریاست جمهوری سبب شده است که انتخابات شوراهای در سایه و تحت الشعاع انتخابات ریاست جمهوری قرار گیرد. این پدیده اثرات مختلفی را بر جای خواهد گذاشت:

دست پیدا کنیم که محرومیت ها را بشناسیم و بدانیم در چه وضعیتی قرار داریم و می خواهیم به کجا برسیم.

وی تصریح کرد: در حال حاضر اصلاً نمی دانیم که در چه وضعیتی در حوزه آسیب های متعدد اجتماعی قرار داریم و اعداد و ارقام اعلام شده نیز اصلاً موق نیستند.

حزری چی تأکید کرد: اعضای شورای شهر باید با سازمان های مردم نهاد و افرادی که کف خیابان با مردم ارتباط دارند، در تماس باشند و در اداره امور شهیر از آنها مشورت بگیرند.

وی گفت: متأسفانه در شورای شهر این تفکر حاکم است که هر آسیب اجتماعی را با ساماندهی و جمع آوری می توان رفع کرد اما در عمل می بینیم که هیچ یک از این برنامه های ساماندهی موفق نبوده است.

این جامعه شناسی ادامه داد: به عنوان یک جامعه شناس از شورای شهر می خواهم که اعلام کند در این چهار سال برای معتان متجاهر، زنان آسیب دیده، کودکان کار و محرومان دقیقاً چه برنامه هایی داشته هر یک از این برنامه ها نتیجه ای را به دنبال داشته است؟

حزری چی افزود: معتقدم شورای شهر برای گروه های آسیب دیده هیچ اقدامی انجام نداده است زیرا افراد حاضر در شورای چهارم شهر تهران تخصص کافی برای حل مسائل اجتماعی را ندارند.

وی در ادامه در خصوص ارائه لیست از سوی جناح های مختلف سیاسی در انتخابات گفت: آنقدر مسائل کشور سیاسی شد که حتی برای موفقیت در انتخابات هم لیست های سیاسی تهیه می کنند و می بینیم که در این لیست ها به جای افراد متخصص و با تجربه افرادی می توانند حضور پیدا کنند که حامی آن جناح یا حزب باشند.

خشمی که تهران را درگیر کرده است!

سوسن اصل نماینده سمن ها در هیئت امنا محله «دستغیب» با اشاره به وجود فقر فرهنگی در محله افزود: عمده ترین مشکلی که در این محله وجود دارد، فقر فرهنگی و به تبع آن بقیه جنبه های فقر است. وقتی فقر فرهنگی باشد، خانواده نمی داند که باید بچه سلامت داشته باشد، نمی داند چگونه می تواند خود را بیمه کند و وقتی فقر فرهنگی باشد، مادران و پدران با اطلاعات دیزیز شان، بچه های امروز را برای فردا آماده می کنند. این روند یک معضل است برای مملکت و شهر ما. بچه های بزرگ شدن هستند اما آمدیم در حوزه سلامت وارد شویم و این مورد را به حداقل برسانیم. حداقل اطلاعاتی که بگویم و بخواهیم به خانواده ها بدیم، در زمینه اولیه مهارت های ارتباطی، این فعال حوزه سلامت در بخش دیگری از مسکن خود به فعالیت های خانه سلامت در محله اشاره کرد و گفت: در هر محله یک خانه سلامت داریم. خانه سلامت سعی می کند تمام افراد را در این محله درگیر کند. اما اینکه مردم بخواهند چقدر استقبال کنند، این مسئله هم وجود دارد. ببینید آن زمانی که این حوزه شروع به کار کرد، به ما گفتند شما وارد خانه ها شوید، مردم به شما مراجعه نمی کنند، شما وارد شوید، ما به هر تریبی که بود وارد روزه ها، مساجد، هیئت ها و مدارس و خانه های داوطلب، چهار تا خام، چهار تا قاهر کجا که جمع داشتند مانند بانک ها ما وارد آنجا می شدیم و از بهترین متخصصان که در این زمینه تخصص داشتند استفاده می کردیم. دیگر کار به جایی رسید که خانه سلامت معرفی شد، اکنون مردم به ما معرفی می کنند، ولی با کمبود اعتبارهایی که داریم توانسته ایم، به وظایف خود عمل کنیم.

دغدغه سراها؛ حقوق بر سسل و هز بنه آب و برق!

سعیده محمودی مدیر محله «دستغیب» به موقعیت نامناسب سرای محله اشاره کرد و افزود: اولین مساله مهم در مورد یک سرای محله، موقعیتی است که سرا در آن قرار می گیرد یعنی با توجه به تجربه ای که بنده کسب کردم، حتی خانواده های با سطح درآمد بسیار پایین، در هر محیطی وارد نمی شوند. امتیازاتی یکی از معضلات خیابان ما این است که به تمام خیابان کانال سازی است. اسکان این محله ترجیح می دهند که به جایی بروند که رفت و آمد خانواده ها در آنجا آسانی می آید. ولی با تمام این مسائل، در اینجا توانسته ایم قشرهایی از کودکان و خانواده های آن ها را جذب کنیم. وی تعداد مراجعه کنندگان به سرای محله را بالغ بر صد نفر عنوان کرد و در ادامه به چالش های پیش روی سرای پرداخت و گفت: فلسفه اصلی به وجود آمدن سراها بالا بردن فرهنگ شهرنشینی بین مردم بوده است، ولی با توجه به سیاست های که در حال حاضر شهرداری دارد، عملاً سراها مهم ترین کار و دغدغه های ایشان در آمدند. سرای شده است تا بتوانند آن ۴،۵ نفر در آنجا کار می کنند، بالاخره آن ۵،۴ نفر یک حقوقی برای خودشان داشته باشند!

انتقاد از واگذاری مجموعه فرهنگی - ورزشی محله به پیمانکار

زهرا اکافی عضو شورایاری محله «دستغیب» نیز بیان کرد: مجموعه فرهنگی - ورزشی شهید حیدری می تواند جایگاه و فرصت مناسبی برای محله باشد، ولی متأسفانه آن را به دست پیمانکار سپردند. پیمانکارها آنجا اداره می کنند و هر قیمتی که خودشان می خواهند برای کلاس هایشان در نظر می گیرند. اهالی محله، من پرس و جو کردم، استفاده نمی کنند. جایگاه دیگری می آیند، اینجاست کثرت می دهند، اگر اینجا لطفی کنند و اهالی محله بتوانند استفاده کنند بسیار خوب خواهد شد.

محله دستغیب پیر شد جوان ها مهاجرت کردند

اعضای شورایاری محله دستغیب در گفت و گو با هفته نامه «پدیده شهر» مطرح کردند.

محله دستغیب در منطقه ۹ همان مشکلاتی را دارد که تمامی محلات فقیر درگیر آن هستند. بافت فرسوده، نبود سرنه های خدماتی استاندارد، در کنار اینها بی بست بودن محله را هم اضافه کنید. محله دستغیب از یک سو به یادگان حی می رسد و از سوی دیگر به فردگاه مهر آباد، بیشتر ساکنان این محله سفید موی هستند و جوان ترها کم تر حاضرند در محله پدیری شان ساکن شوند. شاید به خاطر مشکلات قدیمی و حل نشده این محله، جوان ترها کوچ را به امید ساماندهی ترجیح دادند. نه ورزشگاهی وجود دارد و نه بوستانی. در این محله فقیر هم اعتیاد یکی از آسیب های فراگیر است. معبرهای تنگ و پارک و نبود فضای پارک و امکانات رفاهی سبب شده، اکتیزه ای برای نوسازی خانه های کوچک این محله وجود نداشته باشد و بیشتر خانه های کوچک بی نمایان محله که هر لحظه بیم آن می رود که فرو بریزند بلا تکلیف بمانند.

پارک ها؛ با توفیق مواد فروش ها!

سید حمزه سید اقای عضو شورایاری محله «دستغیب» نیز بیان کرد: یکی از مشکلات ما سیستم فاضلاب شهری است که در محله ما هنوز به سرانجام نرسیده است. خود آن باعث همین مشکلات شده است. خیلی از جدول های که داریم، همان طور که آقای مهندس گفتند، بوی تعفن خیلی بدی می دهند، یکی هم، وضعیت ترافیک و ورود و خروج خیابان هایمان است. همه از آیت الله سعیدی می پیچند، به این امید که بیایند در یادگار امام، می روند در خیابان فیروز آباد آنجا می ایستند، جلوی یادگان در خیابان هرمان هم، شده میدان تره بار، یعنی کلی و نات و... ایستادند. کاملاً کیپ است یک راهی برای مثال ۴،۳ دقیقه ای را ۲۰ دقیقه طول می کشد که شما دور بزنید!

وی سپس به وجود بافت فرسوده در محله اشاره کرد و گفت: از مشکلات دیگر وجود بافت فرسوده است، وجود خانه های خیلی کوچک و محقر که واقعا هیچ کاری هم نمی شود انجام داد. برای مثال یک نفر یک خانه ۴۰ متری دارد چند نفر هم دارند در آن زندگی می کنند، حتی اگر هم بخواهند بسازند، دو خانوار دارند زندگی می کنند، اگر به آن ها بگوییم یک واحد ۲۰ متری هم به آن ها می دهیم باز هم قبول نمی کنند! می گویند اینجوری جایمان کوچک است ولی باز دو طبقه راحت تر هستیم. این شورایار ادامه داد: یکی دیگر از مشکلات محله کمبود فضای ورزشی است. اصلاً سالن سربوشیده برای خانها نداریم! حتی برای آقایان هم چون من خودم و بیلابیلی می کشم. حتی اینجاریا آقایان هم نیستند! ما الان خودمان تا پارک کلاله می رویم فقط برای بازی کمبود فضای سبز را که جناب مهندس فرمودند، همان فضای سبزی که داریم با همان کمیتش، هیچ نوع آرامش و امنیتی در آن ها وجود ندارد. فقط اینجا شده با توفیق یک سری مواد فروش، برای پخش مواد مخدر همین! مشکل دیگر محله مسدود شدن خیابان دستغیب است، به علت اتوبان یادگار امام (ره)، تردد افراد اینجا حتی پیاده هم بخواهند دروندوبینند، سخت شده. یک ترافیک بسیار سنگینی است!

محله محر و مین!

مرصع جلوخانی عضو شورایاری محله «دستغیب» یاد آور شد: ما محروم نشین زیاد داریم، در اینجا خانواده هایی هستند که دست آن ها تنگ است و بسیاری نیازمند هستند، خود هم در حیره به سمت که وظیفه ما رسیدگی به محرومان است. اغلب این خانوار ها مستاجر و نیازمند شدید هستند که بچه های امیرشان دارند، همسرشان مرصی است و اجار نشین هستند، برخی از آن ها چند فرزند دارند و بعضی دیگر از آن ها هم شوهر ایشان مرصی است و با اینکه همسر ندارند.

به ندرت دستشان به دهانشان می رسد!

سید امیر پاکدامن عضو هیئت امنای شورایاری محله «دستغیب» تاکید کرد: در منطقه محرومی هستیم، خانم جلوخانی فرمودند، محرومانی که در منطقه هستند، بسیار زیاد هستند. خانواده هایی که محروم هستند و دست آن ها تنگ است، مستاجر هستند یا خانه های دارند که خانه های آن ها آنقدر فرسوده است که نمی شود در آن ها زندگی کرد. مشکلات مالی زیاد دارند در این منطقه اکثر مردم محله فقیر نشین هستند، خیلی از آن ها به ندرت دستشان به دهانش رسد (منظور توانایی مالی داشتن). اکثر فقیر نشین هستند در محله، ما، خیلی از کمبودها را دارند. مانند محبت هایی که آقای مهندس گفتند: کمبود فضای ورزشی است که محیط مناسب برای خانواده ها وجود ندارد.

در انتهای تاریک ترین نقطه منطقه!

سیدعلی اصغر خوب خصلت دبیر شورایاری محله «دستغیب» با اشاره به مشکلات محله گفت: به هر حال مشکلات عدیده ای هست که مردم با آن دست و پنجه نرم می کنند در محله ای که می توان گفت یک بی بست است. در این محله یک نفر دارد از یک سمت به فرودگاه می آید می رسد در عین حال می توان گفت که وجود چنین مسائلی نشان از عدم حضور مردم در فعالیت های اجتماعی هست، به نوعی بی بست در شرایط است. به هر حال اگر بخواهیم به حضور مردم در این محله به عنوان اینکه ساکنان این محله هستند، بپردازیم می توان گفت محله بسیار پیری داریم. به علت اینکه اکثر مردم با سن سه دهانند، برای سکونت جوانان هم جای آن ها نبوده، این هم، ما دلیل اینکه خانه ها کوچک بوده و بزرگی نمی توانستند در خانه پدیری ساکن شوند! انقلاب به جای دیگر کوچ می کنند و به نوعی می بینم که گاهی محله بی پناه شده است و با اشاره به وجود آسیب های اجتماعی در سطح محله گفت: آسیب ها بسیار زیاد است. متأسفانه به زحاکاری، مواد مخدر، عدم حفاظت از پارک ها، نبود پارک برای اینکه جوان ها به ورزش بپردازند و این مشکلات دور شوند، لایه های اجتماعی اینجا افرادی هستند خیلی سطح سواد را در محله ها ندیدم، اینقدر که عرض می کنم، بچه ها به سن رشد که رسیدند از این محله ها دور شدند، پس این نشان می دهد که لایه های اجتماعی اینجا هنوز به شکل سنتی باقی مانده است. این شورایار ادامه داد: باید امکانات ساخت و ساز در بافت فرسوده داده شود تا جوان رغبت کند آن خانه ۵۰ متری پدیری را جمع و نوسازی کند و بتواند در این محله ساکن شود. ولی متأسفانه شهرداری فقط حرف آن را می زند، بدون اینکه امتیاز و امکانات برای تجمع ساختمان ها بدهد. در مقابل مشکلات و چالش های که وجود دارد شهرداری چه کار انجام می دهد! ما هم از یادگار امام (ره) شروع می شود تا دیوار فرودگاه، از شمال به هاشمی و از جنوب هم به یادگان حی می رسد. ما هیچ مکان ورزشی در اینجا نداریم. پارک نداریم و پارکینگ عمومی نداریم. پارک در کنار همسایه ها باید دو یا سه بار ۸۵ کیلومتر را بچرخد تا یک جای پارک پیدا کنیم. از زنگه یادگار امام (ره) می پیچد و می آید به طور دقیق می رسد استاد معین و استاد معین را می رود و دوباره یادگار باید تا یک جای پارک پیدا کنید. کوچهای که تعریف شده، متأسفانه هنوز گذر برای عبور و مرور ماشین ها ایجاد نشده است. در حالی که هستند خانه هایی که شهرداری می تواند تملک کند، همان طور که در جاهایی که مهم تر هستند، تملک می کنند، بعد می آید این امکانات ایجاد می کند.

دبیر شورایاری محله «دستغیب» در بخش دیگری از سخنان خود به وجود یادگان حی در محله اشاره کرد و افزود: من بارها نامه نوشتم و گفتیم اینجا یادگان حی را داریم، ده هکتار زمین، اینجا می شود زمین و مجموعه ورزشی دایر کرد. استخر و در مانگا، بعد عرض کنم که خیلی از مسائل آن را می شود اینجا پیاده کرد، ولی خب متأسفانه این مورد فراموش شده است، خب ممکن است شهردار منطقه ما، زور ایشان رسید که بخشی از این زمین را بدهد، ولی شهرداری تهران می تواند برای اینکه تعامل دارند، در این قبالت بخشی از یادگان حی را دادند برای خیابانی که به میدان فتح وصل می شود، در ازای آن هم شهرداری مجوز داده که وزارت دفاع در آنجا آبار تمام سازی کند.

خانه های کوچک کوجهی پارک با تیرهای برق چوبی!

ولی قانع عضو شورایاری محله «دستغیب» نیز گفت: محله ما یک محله تقریباً مذهبی با حدود ۶۴،۶۴ شهید است. ساخت این محله تقریباً یزانه هست و از خانه های ۲۵ متری داریم و گاهی کمتر از حدود ۱۰۰ متر می باشد. خانه های خیلی کوچک و کوچمه های پارک که تیرهای برق آن ها چوبی است، هنوز تعویض نشده اند. پارک ها به راه به شهرداری رایج داده ایم، ولی هنوز این مشکل رفع نشده است! تیرهای داخلی این کوچها هستند که اگر بروید نگاه کنید، در حال لرزش هستند و هر لحظه احتمال افتادن آن ها هست، پارک ها ما مراجعه کردیم و به آن ها گفتیم، ولی هنوز بیگیری نشده است! البته فکر می کنم دو کوچه را انجام داده اند، ولی به آن صورت انجام نشده است! این شورایار در ادامه به دیگر مشکلات موجود در سطح محله اشاره کرد و افزود: محله ما اغلب با کمبود فضای سبز، تفریحی و ورزشی مواجه هست. همچنین کمبود میدان میوه و تره بار و مانگا هست که در محله ما اصلاً وجود ندارد! پارکینگ عمومی اصلاً در این منطقه وجود ندارد، یکی دو تا خیلی کوچک وجود دارد برای شاید بیست تاسی اما ماشین این ترافیک خیابان هایمان اصلاً پاسخگو نیست! همچنین یک مشکل اساسی که هست، این خیابان دستغیب را بستند و نمی دانم به چه علتی آن را یک طرفه کردند که الان با مشکلات زیادی روبرو هست.

شهرداری کاسبکارانه عمل می کند!

سید احمد حسینی عضو شورایاری محله «مهرآباد جنوبی» گفت: دولت، شهرداری و شورای شهر یک وظیفه‌ای دارند در مقابل به خصوص این تهرانی که به این شکل درآمده است. ساخت و ساز زیاد شده است، تا لذت آن بخواند ولی خیابان‌های ما اصلا مرصع نشده و مهد کودک‌هایمان همان وضعیتی که داشته است، دارد. در حال حاضر در کل مهرآباد یک سینما و تئاتر نداریم و وسایل ورزشی هم یک عدد داریم که آن هم در انحصار خود شهرداری است که هر کسی بخواهد برود، باید پول بپردازد!

وی افزود: ببینید ما نباید بر سر خود کلاه بگذاریم! در سطح کلان که نگاه می‌کنیم، شهرداری و شورای شهر یک پله پایین‌تر از آن شورایاری‌ها هستند، در هر صورت هر سه گروه مسئول هستند، حالا در سطح کلان دولت را کاری نداریم. خوب ما الان نگاه می‌کنیم، شهرداری نگاه کنید، این وضعیت ترافیک ما است که آن را می‌بینید. این وضعیت آلودگی هوایمان است که آن را می‌بینید، این وضعیت مدارسما است که در حال حاضر مردم می‌خواهند فرزند خود را ثبت‌نام کنند، آن‌ها آمدند تا ۸ طبقه ساخته شده‌اند تا بیرون افرادی آمده‌اند و می‌خواهند بچه‌های خود را در آنجا ثبت‌نام کنند، ولی گنجایش ندارد. مدارس ما اصلا توسعه پیدا نکردند! این شهرداری در بخش پایانی سخنان خود تاکید کرد: در شهرداری در طول چند سال اخیر کاسبکارانه عمل کرده است فقط کاسبکارانه بوده است، هر زمان پول نداشته، آمده است جوازهای بی‌رویه داده و ساختند و فته بالا بعد هم امکانات اکتفا می‌کنند. همه آن‌ها، ۵۰ سال حداقل ۴۰ سال در این محله زندگی می‌کنند، همه افرادی داند که در زندگی چه چیزی است! باید مشکلات مردم را حل کنند.

میدان فتح: پروژه‌های بر زمین مانده!

عبدالله محمودی عضو شورایاری محله «مهرآباد جنوبی» درباره مشکلات محله گفت: مشکلاتی که در این محله وجود دارد، اولین آن نبود بازار میوه و تره بار است که برای مدتی اینجا زدند، ولی بعد جمع‌آوری شد. اغلب افراد می‌خواهند برای خرید میوه بیرون بروند؛ اما متأسفانه جمع‌آوری شد! الان حدود دو سال، دو سال و نیم است که آن را جمع کردند، این مسئله، مشکلی اصلی مردم محله است! مشکل دیگر، فقر و بی‌ضایستی مردم این محله است. متأسفانه وقتی سبب کالا برای مردم این محله (مهرآباد جنوبی) و سایر محله‌ها فرستاده می‌شود، در هنگام توزیع ایرادها می‌دارد. اگر این کالاها به دست شورآباد می‌رسد، آن‌ها بهتر می‌دانند که سبب کالا دست کسانی که باید برسد، می‌رسد. مردم دیگر وجود کارخانه کفش ملی است که خیلی وقت است که کارهای آن مانده است! امسال بعدی، بیمارستان شهید شریعتی و بخش است که تنها بیمارستان دولتی در این محله است متأسفانه بخش از توبدی و نه جراحی دارد، خیلی از مواقع افراد کامی خواستند به بیمارستان شماره ۲ مراجعه کنند، یا در طول مسیر از دنیارفتند. مشکلات زیاد است.

پروازهای شب فرودگاه را تعطیل کنید!

سید مهدی توکل عضو شورایاری محله «مهرآباد جنوبی» نیز بیان کرد: از جمله مشکلات ما، همین مسائل مربوط به بازار میوه و تره بار، کارخانه کفش ملی و بیمارستان شهید شریعتی است، سال‌های زیادی است که آن‌ها را از صد کردیم، متأسفانه شهرداری آن‌طور که خودشان هم گفتند، حتی ۵۰-۵۰ هم نگفته است (منظور برای خرید است). ما به مقام‌های خیلی بالاتر نیز مراجعه کردیم، اما هیچ کدام اقدامی انجام ندادند و فقط برای مردم یک امیدواری باقی مانده است! مشکل بعدی ما پروژه میدان فتح است. میدان فتح یک کویر بود بین المللی شده است برای مردم ما. در حال حاضر ترافیک خیلی سنگینی در میدان فتح داریم که از آقایان شورایاری هم هیچ کاری صورت نگرفته است و نتوانستند انجام دهند! انخواستند آقایان شورایاری ادامه داد، دومین مسئله این است که برخی از آقایان نیز به ما مخرج می‌دهند که ما به تباطی نداریم! وقتی شهرداری تهران می‌گوید که من نمی‌توانم وارد دوشوم، به ما چه ارتباطی دارد! اما ما باید حرف خود را بزنیم. حرف ما این است که فرودگاه مهرآباد الان یک مضطرب شده است برای مردم محله ما، چه از نظر سروصدای چه از نظر ترافیک و چه از نظر آلودگی هوا و صوتی! این مورد در حدی است که حداقل می‌توانند از پروازهای شب مناعت کنند که مردم این ناحیه و این مناطق و حتی مناطق همجوار بتوانند از آسایش نسبی که حق مسلم آن‌هاست، برخوردار باشند.

درخواست از قالیباف برای اتمام پروژه میدان «فتح»

رحمت‌الله راجی عضو شورایاری محله «مهرآباد جنوبی» به طرح مشکلات محله پرداخت و گفت: یکی از مشکلات ما کفش ملی است! کفش ملی محصور شده و نه می‌گذارد و در دوشوم و نه می‌آیند کار انجام دهند! اکنون، آنجا راه عنوان یک مخروبه برای ما گذاشته‌اند! این مورد را با راه‌آهن که در راهیم، درخواست کرده‌ایم، خود شهرداری هم در حال کار روی آن است. منتهی هنوز به نتیجه‌ای نرسیده است. مشکل بعدی که به آن اشاره شد بیمارستان شهید شریعتی رضوی است. مردم از ساعت چهار، پنج صبح آنجا ختخواب گذاشته و صف کشیده‌اند. آیا شما این مورد را می‌پذیرید؟ ما لیبیک می‌گوییم، اگر شما به عنوان شورای شهر بپذیرید! خواهش ما این است که چند مقاله در این مورد بنویسید.

بی تفاوتی و بی‌اعتمادی مردم!

زهرانه یاری عضو شورایاری محله «مهرآباد جنوبی» یاد آور شد: در ارتباط با مسائل و مشکلات محله، محله ما یک خیابان اصلی دارد به نام شمسیری، در این خیابان اصلی، ماهمه چیز صاف، مجتمع تجاریمان، فضای سبزیمان همه چیز ما اینجا است. به علت نبودن پارکینگ طبقاتی در آنجا معضل ترافیک سنگین داریم. مجبور هستیم که برای خرید، چند دستگاه خودرو در کنار هم پارک کنیم. این موارد باعث ترافیک آنجایی می‌شود. وی معضل بیکاری جوانان را عمده‌ترین مشکل محله عنوان کرد و افزود: مشکلی از این موارد بزرگ تر است، بیکاری جوانان است که واقعا مشکل است. هر موقع که به من می‌رسند می‌گویند کار نیست، کار سراغ دارد، بنابراین به علت نبودن کار جوانان در پارک‌ها و سرک‌ها و سرک‌های می‌ایستند و این موارد باعث می‌شود که گریش پیدا کنند به معضلاتی مانند اعتیاد و مزاحمت‌ها که احتمال دارد پیش بیاید.

عضو شورایاری محله «مهرآباد جنوبی» در ادامه به مشکلات محله اشاره کرد و افزود: سرانه فضای سبز در محله ما بسیار کم و ناچیز است در مقابل جمعیتی که داریم اصلا جابگو نیست و کفاف نمی‌دهد! یک سنگ کوبی در میدان هست که باید هر چه زودتر عقب‌نشینی کند، چون ما هر روز صبح با قفل ترافیکی مواجه هستیم. بیمارستان شریعتی رضوی که دویست ساله است که در آنجا بیمارستان یک فضای آماده بوده که داخل آن یک ساختمان فوق تخصصی زده شود، گویا یک اقداماتی هم شده بود، ولی متأسفانه مسکوت ماند و انجام نشد. اگر این اتفاق بیفتد و در بیمارستان یک ساختمان تخصصی زده شود، نه تنها محله‌مان و نه تنها منطقه، بلکه مناطق دیگر را نیز تحت پوشش خود قرار دهد.

پروازهای «مهرآباد» ۲۴ ساعته شد

هر چند دقیقه‌ای یک بار صدای غرش هواپیما به گوش می‌رسد. چه زمانی که می‌نشینند و چه زمانی که از زمین بلند می‌شود. پیرمردهای محله می‌گویند که عادت کرده‌اند. در چند ساعتی که در این محله بودیم، شنیدیم این حجم از صدای بلند واقعا آزاردهنده است. اما انگار از اینکه این صدای بلند باشد، ناامید هستند که می‌گویند عادت کرده‌اند. برای کاهش اثرات این صداها، مدتی پروازهای شبانه تعطیل بوده. اما اخیرا در هر ساعتی از شبانه روز پروازهای فرودگاه «مهرآباد» انجام می‌شود. شورآباد این محله «مهرآباد جنوبی»، از این وضعیت شدیداً کلافه دارند. حل این معضل نیازمند همکاری میان دولت و شهرداری است. موضوعی که این محله و سایر محله‌های مجاور سال‌هاست باین شرایط زندگی می‌کنند. ترافیک میدان «فتح» از دیگر معضلات این محله محروم است که ساعت‌های زیادی از وقت مردم را می‌گیرد. در این پروژه سال‌هاست در حال انجام است و ظاهراً وعده داده شده که در سال ۹۵ به پایان برسد. سرانه فضای سبز، سرانه ورزشی و... در این محله بسیار پایین است. با وجود رونق فرزندسازی و ساخت و ساز در سال‌های اخیر، هنوز بخش‌هایی از آن جز بافت فرسوده محسوب می‌شود. این محله مانند سایر محله‌های شهر تهران از آسایش‌های اجتماعی رنج می‌برد. بیکاری جوانان از دیگر معضلات جدی این محله می‌باشد. آنچه که در بالا گفته شد، تنها بخشی از مسائل و مشکلات محله «مهرآباد جنوبی» است.

مهم‌ترین معضلات محله «مهرآباد جنوبی»

جمال کارخانای سرپرست شورآباد محله «مهرآباد جنوبی» به مشکلات ناشی از پرواز هواپیماها در شب اشاره کرد و گفت: همان‌طور که خودتان الان مشاهده کردید، صدای ناخن‌جاری و بلند شدن و فرود هواپیما متوجه شدید که چقدر آلودگی صوتی در این محله ایجاد می‌کند! یکی از معضلات فرودگاه مهرآباد همین سروصداها و آن است شب‌نصف شب وقت بی‌وقت، سرای محله هم در جایی قرار گرفته است که نزدیک‌ترین مکان فرودگاه است! این آلودگی صوتی باعث آزار و اذیت مردم محله ما شده است. واقعا باید فکری به حال آن کنند و ساعت‌های پرواز طوری باشد که حداقل در هنگام شب این آلودگی صوتی را نداشته باشیم. چون در هنگام شب سکوت مطلق است و این صداها برای مردم است. در گذشته آمدند تاخیری را انداختند تا ۱۲ شب آن ۵، ۴، ۳ صبح اصطفاوتی ندارند، بلند شدن و فرود آمدن هواپیما باعث شده که مردم دچار مشکلات حتی روحی شوند. چون از نظر آلودگی خیلی آسیب‌می‌زند!

این شورآباد در ادامه به معضل ترافیک میدان فتح اشاره کرد و افزود: مشکل بعدی، بحث ترافیک این محله است. همان‌طور که دوستان فرمودند، میدان فتح همان‌طور باقی ماند، کاری نشده و هر روز هم یک تکه از خیابان آن را جابه‌جایی می‌کنند! مردم این محله، حتی آن‌هایی که کار نمی‌آیند، کمال ورودی به شهر تهران همین میدان فتح است! شما اگر توجیه کنید، در هنگام صبح و بعد از ظهر ترافیک بسیار سنگینی داریم. بحث بالاخره مردم هم می‌خواهند به کارشان برسند. مردم باید ساعت ۵، ۶ صبح از خواب بپروازند تا به این ترافیک نخورند! این ترافیک تا ۹، ۱۰ صبح همین‌طور وجود دارد. وی سپس به وجود بافت فرسوده در محله اشاره کرد و گفت: معضل بعدی در رابطه با بافت فرسوده محله است، ما در بعضی جاها به محله‌مان متعصب هستیم. آمدند در بحث بافت فرسوده، یک طرف کوچ را بافت فرسوده اعلام کردند و طرف دیگر بافت فرسوده شناخته نمی‌شود! ما می‌شود که در یک محله بافت فرسوده به این صورت باشد که یک طرف کوچ را بافت فرسوده اعلام کنند، یک طرف دیگر را نه! آن کوچ‌ها همه در یک زمان دست‌شده است.

وی سپس به معضل سیستم فاضلاب محله اشاره کرد و گفت: یکی دیگر از مشکلات محله که مردم را اذیت می‌کند اعتماد کردن به این کارشان! امساله فاضلاب است. سه سال پیش از مردم پول گرفتند برای اجرای فاضلاب شهری و گفتند اعلام کردند که شش ماه بعد شروع به کار می‌کنیم. دوسه سال از این موضوع می‌گذرد هنوز هیچ کلنگی خورده نشده است! مردم دچار مشکل شده‌اند، برای حل این مسائلاز مسئولان می‌خواهیم که واقعا فکری برای آن‌ها کنند! اگر قولی می‌دهند به قولشان عمل کنند. اگر قرار باشند، سه سال دیگر انجام شود، پول فاضلاب را از مردم بگیرند، خوب این مردم حساب و کتاب می‌کنند، اعتماد به دولت از بین می‌رود. جمال کارخانای ادامه داد: ما کوچ‌های تنگ و پاریک در اینجا داریم، اما متأسفانه هیچ اقدامی برای این موارد انجام نشده است! سرانه فضای سبز محله است که بسیار کم است. در سال ۹۲ این محله بیست هزار نفر جمعیت داشته است. اما حالا نمی‌گیریم دوباره که شود چهل هزار تا! اما اکنون بیست و هشت هزار تا شده است. با این جمعیت و با این ساخت و سازها می‌گویند که در این محله شده و خانه‌های ۵۰۴۰ متر بوده است و با یازدهم بوده، ۷۶ طبقه ساخته شده، هر طبقه هم سه واحد، ۵۰۴ متری شده، حساب کنید به جمعیت محله چند نفر افزوده شده است. اما سرانه فضای سبز هیچ تغییری نکرده است! این موارد برای محله مناسب نیست! فضای ورزشی، سرانه آن برای محله واقعا کم است. شما نگاه کنید مکان ورزشی زیبای جهانی پور ساخته شده است و با یگان ورزشی مهرآباد در خیابان طاقانی، اسخر هم دارند! این بیست که همه در آمده‌ای بالا داشته باشند تا بتوانند از آن استفاده کنند!

سمفونی طیاره‌ها کوک نیست

منطقه نه

سر در و سر گیجه دانش آموزان ناشی از دکلهای مخابراتی!

رزاق ملکان عضو شوراییار محله «امامزاده عبدالله» گفت: محله امامزاده عبدالله یکی از محلاتی است که دارای بافت فرسوده و مشکل سازه است. مادر اینجابهج گونه امکانات نداریم، رفاهی، اجتماعی، فرهنگی هیچ کدام صفر تا یک روز سالی داریم. نه یک آتش نشانی، در صورتی که مجلس مصوب کرده بود که جمعیت بالای ۲۰ هزار نفر پرسنل می شود، باید تمام امکانات را داشته باشد. مجموعه ورزشی برای آقایان نداریم، فضای سبز، آتش نشانی، نیروی انتظامی نداریم، با قاعدان داریم، من خودم یک بار با یکی از بچه ها تعقیب کردیم، گشتار جلوی کلاشتری را همی افتدومی ایدر هر مزمان، ۱۳ متری بعدی و برمی گردند مشورتی.

وی ادامه داد: من به همه گفته ام هر شهرداری بای خود را در منطقه ۹ گذاشته است، به محله امامزاده عبدالله ضربه زده یکی از شهرداران سابق این منطقه مجموعه ورزشی ای که قائم مقام شهر تهران کلنگ احداث آن را زده بود که فرهنگی و ورزشی شود، وی کاربری آن را تغییر داد و گفت اینجاباید مسکونی شود در صورتی که کنکاش کردیم فهمیدیم بیامکان آن یکی از بستگان خود ایشان بوده است. در حالی که مهندس حسینی آمد و شهردار منطقه ۹ شد، قبل از اینکه باید بازدید میدانی، من در شهرداری منطقه آقای محمدی در مورد اعتبار پرسیدم که گفتند برای امامزاده عبدالله اعتباری ۲۶ میلیارد قرار شده، سادات امامزاده عبدالله خانه هایی که در طرح هستند، خریداری شوند یک ماه نشد نظرشان را تغییر دادند. می خواستند مجتمع فرهنگی گل ها را احداث کنند، هیئت امنا همه رفتند شهرداری هر کاری کردیم و گفتیم این را نفر و میشد بگذارید نفر هنگسرا شود. گفتند نه ما این را می فروشیم، امکانات فرهنگی و ورزشی برای محله ایجاد می کنیم. حدود یک ماه دو ماه بعد، پس از فروختن آنجا او هم گذاشت و رفت.

وی به وجود دکلهای مخابراتی در محله اشاره کرد و افزود: در مورد دکلهای مخابراتی، اصلا خود شورایی شهر مصوبه دارد که این ها نباید در منطقه ای که بیمارستانی و آموزشی است، نصب شوند. جای باید باشند که مشکل ساز نشود، ولی متأسفانه سه تا دکلهای محله امامزاده عبدالله وجود دارد که هر سه تا را گذاشتند در جاهای حساس، یکی جنب در مانگاه که جای یک جنب مدرسه است ایناژ جدید، روبروی مدرسه مفتوح که من خودم در سال ۹۳ استشهادهم جلوی آن را بردم و حتی پرونده آن رفته در ماده ۱۰ که آن طرف رابطه و آشنا داشت، حالا چه علتی پرونده را برگرداند و گفتند آن پرونده که گرفته آنجا به خاطر تخلفات ساختمانی آن رفته بوده است. الان بعضی روزها وقت خودم، رنگ و ورزش بچها به مدرسه مفتوح می روم، تا ساعت ۱۱ آنجا هستم، تمام بچها، به هر کسی می گویم ورزش کنید، همه آن ها می گویند ما سر در و سر گیجه داریم!

سرایی دور از دسترس اهالی محله

سهمیرا زمانی مدیر محله «امامزاده عبدالله» نیز بیان کرد: همان طور که بزرگواران فرمودند، اینجابی محله تقریباً ضعیف نشین است، خوب یا نوجه به اینکه سراسر در یک موقعیت کاملاً خارج از محله هست، یک مقداری نقش مشارکت مردم در سرا کم رنگ است. یعنی ما والدینی داشتیم که اینجا مراجعه می کردند و می گفتند حتی ما هزینه این را نداریم که از سر سسی متری سوار شویم، ۱۰۰ تومان کرایه بدهیم و ببایم این طرف محله و ۱۰۰ تومان بدهیم و بر گردیم، به علت اینکه اینجا نزدیک پادگان و تقریباً نقطه انتهایی محله است، خیلی مراجعه کننده نداریم. یعنی ما برای مراسم هایی که داریم و کلاس هایی که داریم آنقدر باید هزینه کنیم که نهایت بتوانیم ده نفر دانش آموز جمع کنیم. تقریباً تمام فعالیت های آموزشی که ما داریم به تنای همین فعالیت ها در آستانه امامزاده عبدالله وجود دارد و مردم ترجیح می دهند به جای مراجعه کنند که به آن ها نزدیک باشد. خانواده های می گویند ما حتی فرزندانمان را نمی توانیم تنها راه کنیم که بایند در این نقطه انتهایی محله، حتماً باید با حضور خودمان باشند و این برای ما یک بار مالی ایجاد می شود که اصلاً توانایی آن را نداریم که بخواهیم بایم!

وی افزود: در سرای محله از نظر امکانات ما هیچ مشکلی نداریم یعنی همین جمعه تم پزشکی آمد و در برای اطلاع رسانی داخل کانال تلگرامی گذاشتیم و تمام مستضعفان که حدود ۱۰۰ نفر هستند، اینجا فرم دارند و وارد ساماندهی طرح حامی شهرداری شدند. با تمامی این عزیزان تماس گرفتیم، حتی دو سه بار تماس گرفتیم حدود ۲۰ تا تراکت محلی در یک کاغذ A۴ تهیه کردیم و دو کتار مساجد محله و آقای ملکان زحمت کشیدند کنار زده هاد و طرف محله هستند، زدند. اما متأسفانه میزان مشارکت خیلی کم بود و در حد ۵۰ نفر بود که برای محله ۲۲ هزار نفر مستضعف یک تیم پزشکی رایگان و اقاریاد دیویست، سید نفروز جمعه تشریف می آوردند. مقداری میزان مشارکت کم کردیم که به علت مکان سراسری محله، سرای محله قیلابر خیابان امامزاده عبدالله، کوچگه فرمائی بود که حتی هیچ تبلیغاتی مردم خودشان مراجعه می کردند و از فعالیت های سراسر سوال می کردند. اما متأسفانه با ساختمان های اجتماعی هم تقریباً در یک ساختمان هستیم، اصلاً فکر نمی کنند که سرای محله وجود دارد. فکر می کنند که اینجا ساختمان معاونت اجتماعی است.

آسیب شناسی محرومیت عریان محله قدیمی «امامزاده عبدالله»

محله ای که زیر پای فقر خردمی شود

محله امامزاده عبدالله، یکی از محلات منطقه نه در لیست محلات محروم تهران قرار دارد. در این محله از حیث کالبدی فرسوده و قدیمی است و قدمت خانه های کوچک آن به چند دهه می رسد. خانه هایی که در معبر های تنگ و باریک قرار دارند. بخش غربی محله، اندکی بازسازی شده است. اما قسمت شرقی آن به دلیل قرار گرفتن در طرح ادامه پذیرگر آید کار امام (ره) دست نخورده باقی مانده است. برای گرفتن عکس به بالای یکی از این خانه ها رفیقیم صاحب آن می گفت: ۷۰ سال از ساخت آن می گذرد. خانه هایی که باید پاک فرو میریزند تا برسد به لزلها فقر و محرومیت در این محله چهره خشن دارد. آسب های اجتماعی نیز در دیگر آن است که به وفور دیده می شود. شورایاران این محله از سرانه بسیار پایین خدمات شهری کلاه داشتند و آن را ناشی از این می دانستند که مردم ضعیف این محله صدایشان به جایی نمی رسد. آب فاضلاب خانه ها در میان کوچه ها جاری است. به نظر می رسد که انتخاب این محله در میان محلات محروم تهران انتخاب به حقی بوده است.

محله فقیر نشین!

معموم کلاتری عضو شوراییار محله «امامزاده عبدالله» با اشاره به مشکلات محله یادآور شد: چون یک ساختمان که بیشتر می شود، ساختمان بعدی حتماً تکمیل می شود. در این مورد نمی دانم که مسئول چه کسی است مسئول باید یک رسیدگی کند، چانه اها بر نمی کنند یا بالاخره یک ایراد می دارد، من مبتدی متوجه می شوم، من نمی دانم چرا شهردار محترم این را نمی بینند. الان منزل روبروی ما ساخته شده است، خانه بغلی، سمت راست و سمت چپ پشت همه آن ها تک خورده این دو واقعاً خطرناک است به نظر من بیشتر رسیدگی کنند و بیشتر حواسمان باشد. دیگر اینکه در این محله یک پارک کناریم که دسترسی برای مردم محله باشد این خیابان ما هست که نمی توانند برودند آن طرف خیابان چون پارک هم اغلب برای انسان هامن است که نمی توانند به رفیق می رسد. آن طرف خیابان بروند!

در زمان انتخابات نور چشمی هستیم!

عباسعلی معروف خانی عضو شوراییار محله «امامزاده عبدالله» درباره مشکلات محله گفت: اغلب ساختمان های آن بافت فرسوده است. یعنی اینجا از سال ۱۳۳۲ تا ۱۳۳۵ ساختمان وجود دارد تا این روزها. حتی معبرهایی داریم که اگر یک نفر به تنهایی بیماری یا مشکلی داشته باشد، داشته باشد، نمی تواند از آن معبر عبور کند. باید و بیرون باید آن فرد کول گرفته شود و یا اینکه فرد خودش را از دیوار بگیرد و عبور کند. از نظر بافت ریزدانه در محله مان خیلی زیاد است و فقر بیاد می کند. به خاطر ریزدانه بودن چند سال پیش آمدند و تصمیم گرفتند که بافت فرسوده را در سطح تهران مشخص سازند. اما متأسفانه بافت فرسوده ای که در محله «امامزاده عبدالله» مشخص شده، با بررسی یکسان است. آنجا زمین ۱۰۰ متر و اینجا زمین ۲۵ تا ۳۰ متر است. با این وجود می گویند چون یک سمت معبر می خورد به عرض و به عرض معبر بیشتر است، جزء بافت فرسوده محسوب نمی شود. اما اکنون کوچگه ای داریم که ضلع جنوب بافت فرسوده است و ضلع شمال بافت فرسوده نیست. در صورتی که هم از نظر ریزدانه بودن یکسان هستند و هم از نظر قدمت ساختمان یکسان هستند. هم از نظر نوع مصالح یکسان هستند. ولی قانونی که آن ها برای خود مدون کردند، می گویند نه چون یک سمت یک آن به خیابان اصلی می خورد و معبر ۱۲ متری آنجا را نمی توانیم جزء بافت فرسوده محسوب کنیم. در صورتی که وقتی جزء بافت فرسوده محسوب نشده، از آن مکانی که فرسوده محسوب شده، فرسوده تر هست چون در معبر اصلی سابق در دست هست.

وی سپس به وضعیت سرانه های خدماتی در محله اشاره کرد و افزود: من در اکثر تالوها و خیابان ها و بزرگراه های بینم که بافت تمام می شوند که شازده تر و نیم سرانه فضای سبز در تهران است. الان ما در اینجا ۲۲ هزار معیت داریم. ۲۲ هزار نفر جمعیت را در ۱۶ متر ضرب کنید، ببینید ما چقدر باید فضای سبز داشته باشیم؟ در صورتی که اگر داشته باشیم دو تا پارک حاشیه ای ۱۰۰ متری است. آن هم یکی از آن ها را شهرداری ساختمانی درست کرده که مردم آنجا به آن دسترسی ندارند. آن یکی هم هست در خیابان امامزاده عبدالله یک ساختمانی بود در کنار آن، که تقریباً در سه دوره مدیریت شهرداری، شهردار آن زمان آن را فروخت. متأسفانه الان چهار، پنج سال است که همان طور اینجا باقی مانده، مردم فقط سر و صدای کامیون های آن ها را می شنوند و بلند شدن خاک، جاذبه دیگری نمی بینند! ظاهر اجیزد یکم مردم نمی بینند!

منطقه نه

تفاوت امامزاده «عبدالله» با امامزاده «صالح»!

نعمت الله عباسی عضو شوراییار محله «امامزاده عبدالله» بیان کرد: محله امامزاده عبدالله که می آید، من فکر می کنم بعضی از افراد نمی دانند که اصلاً در نقشه تهران هست یا نه واقعا این امامزاده آنقدر غرب است که من نمی دانم تفاوت امامزاده عبدالله با امامزاده صالح در چه چیزی است! چرا باید امامزاده صالح آن موقع را در تحریر داشته باشد، ولی امامزاده عبدالله نباید داشته باشد! در محله امامزاده عبدالله فقر، بیکاری و اعتیاد یکی از مشکلات این منطقه است تا زمانی که این موارد حل نشود من فکر می کنم خیلی از مسائل حل نخواهد شد!

وی سپس به نبود بانک در این محله اشاره کرد و افزود: مادر من خانه ای زندگی می کند که فکر می کنم حدود ۲۶ هزار نفر جمعیت داریم، بالا و پایین آن را نمی دانم. چون این آمار برای دو سال پیش است. ما از قدیم دو بانک داشتیم؛ یکی بانک صادرات و دیگری بانک ملی، من نمی دانم چرا مسئولان بانک ای این دو بانک هر روز از این محله خارج کردند و به منطقه ۹ بردند.

این شوراییار در ادامه به یادگاری اشاره کرد و گفت: یادگاری زمانی در این محله احداث شده که بخش مسکونی منطقه ۹ یا محله های دیگر در تهران، نزدیک به ۸.۷ کیلومتر فاصله داشته است، ولی اکنون نیازی نیست که یادگاری در قلب محله وجود داشته باشد. اما خیابان تلاش کردیم که یادگاری به بیرون منتقل شود. حتی خود مسئولان هم ارضا کردند که یادگاری به زودی از تهران خارج شود ولی هنوز هیچ تصمیمی برای آن گرفته نشده است. مشکلات ترفیقای داریم، یادگاری (ره) وقتی سر از می شود به محله می آید چون انتهای آن محله، محله آن است. در هنگام غروب به خصوص در فصل های پاییز و زمستان واقعاً محلی می شود و ترفیقای می شود تا ۱۲.۱۱ شب. این مورد هم یکی از مشکلات ما است.

خروج کارخانه دخانیات نفس محله را جاق می کند

محمد طیبی دبیر شورایاری محله «سلامت» با اشاره به مشکلات محله گفت: من مشکلات را به چند گروه تقسیم بندی می کنم. چند مورد از مشکلات ما هست که فراموش نمی شود. خود منطقه هم نمی تواند کاری کند، همیشه هم در خواست می دهیم که یک مورد از انتقال شرکت دخانیات ایران است. به خارج از محله برود آن هم باید لایه که ما می شماریم. شرکت دخانیات از لحاظ ایمنی برای ساکنان مشکل ساز است. ایاز از لحاظ آلودگی هوا زیست محیطی برای اهالی مضر است که اینجا باشد. ولی تاکنون به نتیجه ای نرسیده ایم. چندین بار هم با آن جلسه گذاشتیم و شورای شهر جلسه گذاشتند ولی متأسفانه هنوز به نتیجه نرسیده ایم. یکی از مشکلات فراموش شده ای ما این مورد است. یکی دیگر نداشتن بازارچه و میدان تره بار در محله است. یکی دیگر و مشکل اساسی ما نبود پارک کینگ است. یعنی کل محله پارک کینگ شده است و همیشه هم نسبت به آن دعوا درگیری در همه کوچه ها و پس کوچه ها داریم. ما در خواست کردیم حداقل نمی توانید شرکت دخانیات را بیرون ببرد. اگر فردا تشریف آوردید برای عکس و موارد دیگر به شما نشان خواهیم داد. انتهای خیابان خرمشهر به دخانیات می خورد! آنجا ارسال های زیادی است که بسته های آگار می توانیم خیابان خرمشهر را به خیابان قزوین باز کنیم. نفس محله باز می شود و ترافیک هائی که در خیابان خرمشهر و سینا و است، بازمی شود. این مورد یکی از پیشنهادهای ما است. بعد ما یک کوچه به نام «ممتازی» در محله داریم که می توان گفت آنجا یک ناحیه است. آنقدر کوچه بزرگی است. حدود بیست تا کوچه فرعی دارد، خود کوچه ممتازی سال هاست نیازمند کارهای عمرانی هست. آسفالت و تهرها و بقیه موارد آن است. در سندن توسعه هم قرار بود اما انجام ندادند. بعد متأسفانه انجام نشده است. از ضروری ترین کارهای ما است که باید اصل انجام شود!

این شورایاری فعال و مردمی در ادامه به وجود آسیب های اجتماعی در محله اشاره کرد و افزود: ما خیلی آذیت می شویم برای آسیب های اجتماعی محله ما واقعاً شکننده است. اعتیاد، ارباب و اوباش، ناامنی، کیفی، بیابالی قایم این موارد زیاد است. ما یک پارک داریم. حدود ۶ هزار متر مربع است. فضای سبز ما شمال جنب سراسر انقلاب است. در جنب شرقی آن، ما همیشه مشکل داریم. یعنی یک جوری است که ساعت ۶ عصر به بعد مردم نمی توانند از آن پارک عبور کنند. چون انتهای آن به کوچه خوابی می خورد!

وی سپس به طرح نوبت اشاره و اثرات آن را بر محیط جنین برشمرد: در گذشته اینجا چهارراه خاکباز و زمانی که نوب بود، تردد زیاد بود. همه محله باهم در ارتباط بودند، جایی بود که همه باهم بودند. ولی الان انگار یک دیوار و مرز و سدی بین نوب ایجاد شده است. هیچ گونه فضای آموزشی و سبزی برای طرح نوب انجام نشده است! حدود ۴۹ مجتمع های نوب در این محله داریم. از ابتدای خیابان کمیل تا بریانک، که متأسفانه اینجا یک متر فضای آموزشی ندارد. نه فضای آموزشی، نه تفریحی و نه فضای سبز هیچ کدام از این موارد ندارند!

منطقه ۱۱

هیچ کس به داد ما نمی رسد!

محمد رضا تباری عضو شورایاری محله «سلامت» افزود: در خیابان خوشیاران جنوبی که محدود مای می شود، شب ها برقی ندارد. بارها هم این مورد را در جلسات گفتیم. آثار یک است. اصح با هم هر کس برود بقیه را می گیرند. از قضا در همین پنج شنبه هفته گذشته پسر یاجاقی بنده می رفته سر کار چون کارمند بانک است صبح زود می رود محل کار و دور است. بقیه او را گرفته بودند. گفته بود چه کار دارید؟ قرار کرده بود رفته بود در نوب پارک آنجا برقی ندارد یعنی هر کجای این محله را بگیریم یک مقدار می لنگد. در دماز یاد است، بارها هم در این جلسه ها گفته شده است. اما هیچ کس به داد ما نمی رسد. کسی رسیدگی نمی کند! فقط می گویند چشم چشم. همین پارک و جویان خود شما با من تشریف بیاورید. ساعت ۷ شب اگر توانستید از آنجا عبور کنید اگر توانستید و اقا جایز دارد. یاد پارک کینگ است. به خصوص سمت فرهنگسرای آن، باز سمت این طرف آن کمی روشن است. خیلی اوضاع ناچوار است!

ناامنی در محله!

سید شرفی عضو شورایاری محله «سلامت» بیان کرد: محدود سبز زمینی محله سلامت با توجه به مواردی که حضرات اشاره کردند، از سمت جنوبی آن به نوب اشرافیت دارد و سمت شمالی آن به خیابان خرمشهر و رودکی منتهی است. از نظر موارد اجتماعی و تربیتی خیلی چنگی به دل نمی زند. بوستان رودکی را خدمت شما اشاره کنم که بارها در جلسات مختلف اشاره کردیم، که در بوستان رودکی فضا به شدت ناامن است. هوا که تار یک می شود، آنجا دیگر امنیت ندارد. داخل خانه می تواند به آنجا برود، سلب آرامش در بوستان رودکی بیهوده می کند. پیشنهادی که بنده قبلاً و بقیه دوستان اعضای شورایاری دادیم، این بود که یک کانکس نیروی انتظامی در آنجا احداث شود که یک مأمور نیروی انتظامی آنجا حضور داشته باشد، این مورد باعث می شود که حد امکان اشاعه فساد از آنجا کم می شود!

وی ادامه داد: ما طلب بعدی که در محله سلامت خیلی کم روی آن کار شده است و طی مصوبه ای توسط شورای سلامت به همراه اعضای هیئت امنا داشتیم، اقدامات قرآنی است که ان شاء الله خواهند توفیق دهد در این بحث هم بتوانیم موفق باشیم. طبق فرمایشات حضرت امیرالمؤمنین فرمودند: تربیت در نونهالان و جوانان همچون کاشت بن در زمین است. این مورد آنقدر اهمیت دارد که نباید از آن غافل شویم. با توجه به اینکه شد جمعیتی محله سلامت از حیث نوجوانان و جوانان تقریباً غالب است. چون الحمدلله اینجا هم پر جمعیت است و بسیار بسیار فرهنگساز می توانیم با یک برنامه ای متنوعی داشته باشیم از قبیل موارد قرآنی، تربیتی و در کنار آن می طلبیم که تربیت های ورزشی هم داشته باشیم.

این شورایاری در ادامه به دیگر مشکلات موجود در سطح محله اشاره کرد و یاد آور شد: در بوستان رودکی به شدت موارد اعتیاد موزی زیاد است. این مورد واقعاً برای ما دغدغه شده است که در محدود سبز زمینی و استحفاظی ما یک چنین مجموعه ای وجود دارد که ما اسلامی توانیم آن را مدیریت کنیم! گاهی مواجه می شویم با جسد هایی که آنجا افتاده اند، که به علت اعتیادی که داشته اند، به حدی رسیدند که توان جسم نداشتند و فوت کردند. این مورد دفعه های بسیار، ما از شهرداری خواهش می کنیم که یک سازمان بدهی شود، در بحث جمع آوری معتنان و حضور آن در کمپهای مشخصی که خود شهردار در نظر دارد، مادر این مورد آن ها را در نظر گرفته ایم. و در این مورد ایستادیم. بحث بعدی مربوط به امور فرهنگی است که الحمدلله موفق شدیم و کماورتر فرهنگی را در مساجد سوق دهیم.

نفس «سلامت» به شماره افتاد!

اعضای شورایاری محله عباسی در گفت و گو با هفته نامه «پدیده شهر» مطرح کردند.

محله «عباسی» در لیست محلات محروم تهران قرار دارد. این محله در منطقه ۱۱ واقع شده است. آسیب های اجتماعی و ناامنی ناشی از آن، از جدی ترین معضلات این محله قدیمی می باشد. معضل ناامنی و اعتیاد در پارک «رودکی» صدای شورایاری این محله را در آورده است. بخش هایی از محله نوسازی شده، اما در برخی کوچه پس کوچه های آن بافت فرسوده و خود دارد. این محله از یک طرف توسط مجتمع های بلند مسکونی، اما فاقد سرنانه های خدماتی نوب احاطه شده است و از سوی دیگر در سایه شرکت دخانیات قرار گرفته است. به نوعی در برین بنسبت این دو قرار گرفته است. ترافیک بسیار شدیدی در این محله وجود دارد که استعمال لفظ «محله ای به ابعاد یک پارکینگ» در خصوص آن انزاع آمیز نیست.

آسیب های اجتماعی

محرومیت را تشدید می کند

الهام رحمانی زاده عضو شورایاری محله «سلامت» بیان کرد: در مورد پارک رودکی کار خاصی انجام نشده است. با توجه به اینکه ما در آنجا دو تا مدرسه داریم مدارس دخترانه است. یک مدرسه ابتدایی و مدرسه دیگر راهنمایی، بارها توسط مدیران اعلام شده است که با قاعا از لحاظ امنیتی برای دختر بچه ها مشکل ایجاد می کند. خانواده ها هم از این بابت نگران می شوند، اگر بخواهند بچه ها را بیشتر نگه دارند، یک کلاس فوق العاده ای چیزی بگذارند، واقعا احساس امنیت نمی کنند و قادر به ترس از آنجا نیستند.

این بزرگ مساله آسیب های اجتماعی در محله اشاره کرد و گفت: با توجه به اینکه اسال محله ما به عنوان محله نیازمند و محروم اعلام شده است. من می توانم بگویم که در بحث محرومیت و آسیب اجتماعی هم تاثیر گذار است و آن را من می زند. نوعی انگیزه می شود وقتی یک موردی در محله باشد و مردم مشکل مادی هم داشته باشند، مردم هم گرایش بیشتری خواهند داشت و قفسر نوجوان و جوان نیز به آن سمت کشیده می شوند. این به نظر من باید در امور فرهنگی و تربیتی جوان هم از طریق محله مساجد، مدرسه و بوفه و غیره انگیزه را چون پارک است. برنامه ریزی شود. کلاس های تفریحی، آموزش، فرهنگی یا همان کلاس های ورزشی که می توانند در پارک بگذارند، به طوری که جمعیت در آنجا مرکز شود تا افراد در آنجا احساس ناامنی کنند تا آنجا یک جوری پاکسازی شود. با همین کانکسی که اشاره کردند ما بارها گفتیم که از طریق نیروی انتظامی به صورت موقت گذاشته شد. ولی دوباره برداشته شده است. حالا چه مسائلی است که نمی توانند آنجا را پاکسازی و کنترل کنند. خودمان هم در حل این مسئله در مانده ایم، آنقدر جلسه گذاشتیم و صحبت کردیم، البته همکاری شهرداری و اعضای مختلف که برای شورا می آیند، داشته ایم؛ ولی هنوز به نتیجه خوبی نرسیده ایم.

اعتیاد: مهم ترین اولویت محله

مژگان شریفی مدیر محله «سلامت» گفت: با توجه به جمعیتی که در ساختمان های نوب وجود دارد، طرح بسامند، ارتباط چهره به چهره با ساختمان ها نوب داریم، بنابراین برای تبلیغات بروشور ایمان را بخش کردیم تا بتوانیم هم در مورد بسامند صحبت کنیم و هم برای شناساندن سرای سلامت به آن ها. مدیر محله «سلامت» سپس گفت: کلاس زبان، مهد کودک و پیش دبستانی است که هزینه گرفته می شود برای در آمدزایی، بیشتر کلاس هایی که ما داشتیم، حدود ۷۰ درصد آن ها رایگان بوده است. بقیه کلاس ها برای مثال کلاس قالی بافی که برای خانم ها گذاشته شده، برای خانم ها کار آفرین، خانواده شهدا و نیازمند رایگان است. اما برای خانواده های دیگر که آزاد بود، شهریه دریافت شد. کلاس های خیاطی و سفره آرای هزینه گرفته می شود، کلاس آگری و تانیک و کامپیوتر و زبان انگلیسی که هم برای مهد کودک ما که تنها مهد کودک است که در سرای محله دوزبان است، استاندارد آن مدرک تی تی سی دارد.

مردم شهر داری را مقصر می دانند

عباسعلی آزادی شورایار محله هرندی با اشاره به مشکلات این محله گفت: همانطور که همه می دانند اولین مساله فرسودگی محله و معاندان است. در چند وقت اخیر با توجه به اینکه گروهی در اینجا مستقر شدند و معاندان را تحویل کمپ می دهند و یا از محله دور می کنند، وضعیت محله در مورد مساله معاندان تا حدودی بهتر و مشکلات رو به بهبودی است. اما از این زاویه که باید در مورد حل مشکلات محل کاری انجام شده است؟ باید به این مساله اشاره کنم که غیر از پاکسازی بوستان زندگی و اجرای پروژه مرکز تفریحی و فرهنگی در بخشی از این بوستان که در حال ساخت است و هنوز عملیات عمرانی آن ادامه دارد کاری دیگری در محله انجام نشده است.

وی در ادامه از عدم تخصیص بودجه برای خیابان معروف خانی علیرغم پیگیری هشت ساله برای حل این معضل انتقاد کرد و افزود: ۸ سال است که پیگیری این هسنتیم که خیابان معروف خانی باید تعریض شود تا گره ترافیکی محله باز شود اما اقدام خاصی در خصوص بازگشایی این معبر انجام نشده است و صرفاً یک مرت مت عمرانی جزئی و یک آسفالت کاری توسط شهرداری ناحیه انجام شده است و کار اساسی داخل محل انجام نشده است و تا زمانی که این معبر بازگشایی نشود، همچنان با مشکلاتی دست به گریبان خواهد بود.

این شورایار در ادامه به انتقاد از روش های شهرداری در حل معضلات محله هرندی پرداخت و گفت: مقطعی کاری انجام می دهند و بعضی معضلات را حل می کنند و بعد دوباره همه چیز به جای اول خود باز می گردد. وی مهم ترین نیاز محله هرندی را تغییر کاربری دانست و گفت: آنچه امروز شهرداری باید با جدیت پیگیری کند، بحث تغییر کاربری هاست، اما به آن صورت شهرداری جدیت ندارد و شهردار ناحیه هم قدرت اقدام خاصی ندارد. من ساکن محله حاتم هستم و محدوده ای است که تقریباً وضعیت سکونت آن بهتر از محدوده دروازه غار و بازارچه است و آن محدوده هم درگیر تغییر کاربری است. شهرداری در حال حاضر یک نیوجرسی برای جلوگیری از تغییر کاربری می گذارد، اما قاطعیت ندارد.

شورایار محله هرندی سپس ادامه داد: این وضعیت سبب شده است که محله از قابلیت سکونت دور و دره و خانواده ها از این محله فراموش کنند و افرادی هم که اقدام به ساخت و ساز می کنند، پشیمان می شوند از ساخت وساز، که چوادر این محله سرمایه خود را خرج کرده اند. سکونت معاندان در این محله نیز به خاطر فرسوده بودن آن اتفاق می افتد آن هائی که قابل سکونت تر است درگیر مساله تغییر کاربری هاست و شهرداری کار جدی نمی کند و اختیاری هم به شهرداری ناحیه نمی دهد تا به صورت قاطعانه اقدام کند.

عباسعلی آزادی در بخش پایانی سخنان خود به قضاوت در خصوص عملکرد شهرداری پرداخت و خاطر نشان کرد: اقدام خاصی شهرداری در محله انجام نداده است و تنها اقدامی که انجام شده در بوستان است و اما اقدام دیگری از شهرداری در محله ندیده ام. در داخل محله یک لکه گیری و جدول بندی انجام می شود و فردا خراب است. زیاد در محل اتفاق می افتد که یک اقدام خاصی در این زمینه انجام شود و بعد از دو یا سه ماه که دوباره به محل می آیند، اوضاع خراب است.

وی سپس به انتقاد از اعضای شورای شهر تهران پرداخت و گفت: از شورای شهر تهران گله داریم که هیچ احترامی به شورا یاری هائی نگذارد و به نظرات و آراء شورا یاری ها اهمیتی نمی دهد. نامه هم دادیم و اعتراض هم کردیم، اما توجهی نکردند. شورا یاری های محله در این زمینه از شورای شهر راضی نیستند.

پلمپ خانه مواد فروشان در دی را دو انکرند

مهدی کریمی عضو شورا یاری محله هرندی، بیان کرد: محله هرندی یک محله بسیار قدیمی است که شهدای زیادی در جمله شهید بابایی و شهید هرندی را به کشور تقدیم کرده است. یکی از معضلاتی که محله شهید هرندی با آن روبرو است، وجود بافت بازار در آن است. متأسفانه به رغم اینکه بافت این محله فرسوده است، اما در منطقه ۱۲ شاهد این هستیم که شهرداری نسبت به ساخت و سازهای بی رویه و احداث پاساژ و عدم تأمین پارکینگ و انباری اقدامی انجام نمی دهد.

وی ادامه داد: در خیابان ری و مولوی در محدوده پارچه فروش های ما توینید این مساله را مشاهده کنید که پاساژهایی ساخته می شود و حتی برای موتور سیکلت ها هم پارکینگ وجود ندارد. پاراسته بلور فروش هادر میدان شوش نیز این مساله وجود دارد. معنای بازار به رغم اینکه قبلاً قرار بود از این منطقه خارج شود، عملی نشد و پارچامانند، یکی از معضلات این است که مغازه ها در بازار اغلب کوچک است و این مغازه ها فضای برای انباری لازم دارند و در این میان گزینه مناسب منازل مسکونی است که به راحتی این منازل به انبار تبدیل میشوند و یا منازلی که تبدیل به کارگاه های زیر زمینی می شوند و تولید کفش، کیف و مانتو می کنند و یا شغل های دیگر در آنجا فعالیت می کنند. در برخی از محله ها کوچه های رami بنیید که اگر ۱۰ خانه در آن وجود داشته باشد ۶ تا ۱۰ مسکونی و ۲ تا تولیدی و ۲ تا انباری است. انبار هم معضلات خاص خودش را دارد و تردد خودرو به طور مرتب در آن کوچه هست و معضلاتی را ایجاد می کند. شهرداری در این زمینه رویکرد خوبی نداشته است.

این مشاور حقوقی و کارشناس ارشد جرم شناسی در ادامه به پیشنهادهای خود در خصوص حل این معضل پرداخت و خاطر نشان کرد: من به شهردار قلی و جدید ناحیه پیشنهادهای کرده بودم این منازل را به صورت عقد اجاره دهید شاید بخشی از معضلات کمتر شود، وقتی در عقد اجاره باشد، هم شهرداری کسب درآمد می کند و هم اینکه ساعت و زمان تعیین شده هست و شهرداری می تواند در قالب یک عقد محکم تعهداتی از مستاجر بگیرد که مجبور شود در زمان تعیین شده به حمل بار اقدام کند. بنابراین یکی از شکایتهای مردم مزاحمت های است که در این زمینه وجود دارد. وی ادامه داد: دومین معضل این است که افراد بیگانه ی زیادی در این محله ساکن شدند. افراد اصیل به خاطر شرایطی که ایجاد شده که یکی از شرایط تاسف انگیز وجود معاندان هست از این محله رفتند. معاندان از تمام شهر تهران و شهرهای کشور وقتی وارد پایتخت می شوند، اولین محلی که برای اقامت انتخاب می کنند هرندی است، چون در اینجا مواد فروش ها و توزیع کنندگان آن به راحتی جولان می دهند و کسی با این افراد برخورد نمی کند و به راحتی افراد نه تنها به دنبال مواد نمی روند، بلکه به راحتی مواد بین آنها توزیع می شود.

محله دست غریبتی ها

شورا یاری محله هرندی ادامه داد: این یک معضل بزرگی است که البته دادستانی و دادگاه انقلاب در حرکتی که ماه گذشته انجام دادند نسبت به پلمپ خانه چند نفر از مواد فروش ها و جلب یک سری اشخاص اقدام کردند، اما متأسفانه می بینیم که این افراد در محله ها و کوچه های دیگر منزل تهیه کردند و به امر توزیع و تولید و پخش مواد مخدر اقدام می کنند.

وی به معضل بعدی محله اشاره کرد و یاد آور شد: مشکل بعدی وجود یک سری افراد غریبی در محله است که کار آنها در سرچهاراها هادود کردن اسبند و یا به عنوان کودکان خیابانی اقدام به انجام فعالیت می کنند. یکی دیگر از معضلات محله وجود افراد مجرد هست. چون افراد اصیل از محله رفته اند امنیت لازم در محله وجود ندارد. خانه ها اتاق ها به افراد مجرد داجاره داده می شود و فرد مجرد آن هم آقا و جوان مشکلات خاص خود دارد. فساد و فحشا و مصرف مواد مخدر وجود دارد، مشروبات الکلی هست. در محله خانه هایی تحت عنوان خانه های فساد داریم که در محله هرندی دایر شده است.

این شورا یار تأکید کرد: یکی دیگر از معضلات نبود امکانات رفاهی در محله است. قبلاً یک زمین ورزش در محله وجود داشت که الان این زمین وجود ندارد در حال تخریب هست و طرحی در داخل آن در حال ساخت است و عنوان هم نمی کنند که این طرح چیست و تنها عنوان می کنند که سه تا چهار سال آینده به بهره برداری می رسد. هیچ امکانات رفاهی ورزشگاهی نداریم و مجموعه تفریحی نداریم تا یک جوان و خانواده بتواند در اینجاوقات فراغت خود را بگذراند.

مهدی کریمی از غذا دادن خیرین به معاندان انتقاد کرد و افزود: یکی دیگر از معضلاتی که وجود دارد این است که افرادی به عنوان خیر خود را معرفی می کنند به رغم اینکه بارها اعلام شده است که این هزینه و امکاناتی که در جهت تهیه و توزیع غذا در بین معاندان صرف می شود، بایدیند در جهت پیشگیری و بازگشت معاندان به حالت سالم استفاده شود. توزیع غذا در بین معاندان چه تأثیری دارد؟ جز اینکه معاندانم خود را در غرین این صورت، این هزینه را می توانند در جهت ترک و ایجاد محیط کار برای معاند صرف شود. معنادا اگر به مرکز ترک رفت، وقتی برمی گردد اگر کار نداشت خود را به بی خیالی می زند و یکی از راه های بی خیالی بازگشت به مواد مخدر است.

هرندی، در انتظار بازگشت انضباط شهری

این شورا یار در ادامه به اجرای طرح انضباط اجتماعی در محله اشاره کرد و افزود: در مورد طرح انضباط شهری امرهای گرفته شد و خودم به خصمه هیچ سودی برای محله از انجام این طرح ندیدم، جز یکسری آماری که آقایان به دست آوردند، خاصیت دیگری نداشته است. در حال حاضر نیروی انتظامی و شهرداری را گاهی جدا از محله هستند و مردم به چشم یک تشکیلات داخلی نمی شناسند و یک نیروی می بینند که مزاحمت برای مردم دارند. در خیابان وقتی می بینید که کوچکترین درگیری می شود مردم علیه نیروی انتظامی و یا شهرداری شعار می دهند، یا در جایی نژاعی در بگیرد مردم حمله می کنند و با این نیروها درگیر می شوند. نیروها در دست ما محله تعامل نداشتند و مردم این نیروها را از خود نمی بینند. این مساله فاصله بین مردم و شهرداری و نیروی انتظامی ایجاد کرده است. در کشور ما شهرداری یک سازمان خدماتی است و در قانون یک سازمان خدماتی معرفی شده، اما یک ارگان حاکمیتی شده است. خود این یک معضل بسیار خطرناکی است. در مورد شورای شهر تهران قانون پیش بینی شده بود که به مردم واگذار شود و جامعه مدنی به نوعی شکل بگیرد. و مردم در امور دخالت کنند و حرفی برای گفتن داشته باشند همه مسائل مربوط به دموکراسی شمار هست و مردم بعد از انتخابات بی ارزش می شوند. شورای شهر در جایگاه خاص خود قرار نگرفت و شورای که باید در کنار مردم قرار بگیرد، تشکیلات حزبی و سیاسی کاری شده است و تشکیلاتی که باید مردمی باشد بعضاً مردم مسائلی از داخل این پارلمان در مورد فساد های مالی برخی از اعضای شورای شهر تهران می شنوند. بنابراین شورای شهر در جایگاه خاص خود قرار ندارد.

محله هرندی را همه می شناسند، چون که رسانه های بسیار به آن پرداختند. اما آنچه رسانه ها روایت می کنند، قدری واقعیت متفاوت است. محله هرندی یکی از ۵۸ محله محروم و آسیب پذیر شهر تهران است. محله هرندی از جمله محله های قدیمی تهران است. محله ای که به اذعان مسئولان و ساکنانش نزدیک به یک قرن است و به حال خود رها شده است. این بی مبری تاریخی به این محله باعث شده تا هرندی به گابونی از آسیب های اجتماعی تبدیل بشود. تن هرندی هم فرسوده است و مجموعه ای از مشکلات باعث شده تا این محله در نگاه مردم به محله ای فاقد زندگی تبدیل شود.

فریادهای خاموش در دوازدهم خرداد

شورا یاران محله هرندی مطلع کردند:

محلله هرندی از بن بست خارج شود

محمد احمدی، عضو دیگر شورایاری محلله هرندی بیان کرد: محلله هرندی بر جمعیت ترین، پر جوش و خروش ترین و مذهبی ترین و باغیرت ترین مردم را داشت، از جمله رجیلی خیاط که حسینه اش در محلله وجود دارد و افراد مهمی در آن حسینه حضور پیدا می کنند. وقتی مردم وارد محلله ما می شوند، محلله را جوره دیگری می بینند. از ورودی محلله و دروازه غار قدیم تعریف می کنم که ترمینال در جنوب و راه آهن در شمال آن قرار گرفته است. هر دختر فراری و هر معضلاتی که وارد این محل می شود از همین ترمینال و راه آهن است. اولین ورود این افراد به این محل است. ورودی این محلله قدیمی که عین قلعه می ماند، هیچ راه در روی ندارد. ما پیرزنی در محلله داریم که وجدانا اتوبوس در عمرش ندیده است. الان هم کسانی هستند که هنوز سوار اتوبوس نشده اند و در محلله های دیگر سوار اتوبوس می شوند. ما از شورای شهر و شهرداری تقاضا کرده ایم که مسیری را در این محل باز کنند که محلله از حالت بن بست خارج شود. وی سپس به وجود بافت فرسوده در محلله اشاره و اینگونه ادامه داد: اگر بافت های فرسوده از بین برود، مشکلات و معضلات از بین می رود. ۵۰ سال است که این خیابان را می خواستیم باز کنیم، توماهایی نوشته شده و بیگیری شده است و این اواخر سسرار طلایی برای بازدید به محلله آمدند و از ایشان نیز درخواست کردیم. برای بازگشایی این مسیر تنها ۸ ملک باقی مانده است که اگر از طرف سمت چپ عقب نشینی کنند، اتوبوس به راحتی در آن رفت و آمد می کند. اما شهرداری اقدام نکرده است و دادرسی نداریم.

این شورایاری در ادامه چنین گفت: تعداد زیادی از تیرهای برق قدیمی در محل مشکل به وجود آورده است. اگر تیرها زایل می شوند باید از جاهای دیگر برای فیلمبرداری به اینجا بیایند و فجاغ بزرگ آسانی روی می دهد. از هیچ طرف ورودی به محلله وجود ندارد. کوجه های تنگ و باریک و بافت فرسوده که تکلیف این بناها مشخص نشده است. مسئول سازمان نوسازی وارد محل می شود و صحبت هایی می کند و فیلمبرداری انجام می دهد. اما اقدامی انجام نمی شود. اینجا یک آزمایشگاه شده است هر فردی که بیاید یک عکس و فیلمی تهیه می کند و در جاهای دیگر نشان می دهد. عضو شورایاری محلله هرندی در بخش دیگری از سخنان خود به مشکلات فراوان محلله اشاره و چنین گفت: ما مشکلات زیادی داریم دور تا دور ما خیابان هایی هستند مانند راسته قماش فروش ها، بلور فروش ها و مواد فروش ها! اینجا خانه ها را متری دو میلیون تومان می خرند. دو میلیون زمین در ورامین به ششامی دهند برای کسی که می خواهد در اینجا ساخت و ساز انجام دهد، نمی صرفد. بافت فرسوده روی این زمین متری دو میلیون تومان برای کسی صرفه ندارد که بسازد. سسر مایه گذار هم وارد این محلله نمی شود. کسی که در دل ما نخواهد رسید جز خدا و خودمان. هر کسی که اینجا می آید برنامه را نگاه می کند و می بیند. روزنامه ها چندین سال است که مسائل و مشکلات ما را می نویسند. یکسری خانواده غریب به محلله آمدند. یکسری را ازل و اوپاش در این محلله حضور دارند که مردم می ترسند در این محل باشنند. امنیت در داخل محلله نیست.

وی که با چراغ بالای سخن می گفت، در ادامه به اقدامات انجام شده توسط شهرداری اشاره کرد و افزود: اینجا کار انجام می شود و کارهایی که خواستیم انجام دادند. سنگ فرش و آسفالت کردند. شش ماهه مردم سال قرار است در محلله وضعیت بهتری ایجاد شود. اما چون بافت فرسوده است، نشان نمی دهد. اینجا مجرد نشین شده است و کولی های اینجا آمده اند و اهمیتی به تمیزی شهر نمی دهند. الان ما طرحی داده ایم که ساعت ۹ شب زباله ها را بیرون بگذارند. افراد جدیدی که در محل ساکن شدند، ساعت ۸ صبح از خانه بیرون می روند و زباله ها را بیرون می گذارند و چون نزدیک بازار هستیم مجرد نشین شده است. از شورای شهر تهران تشکر می کنیم که وارد محل شده اند و مشکلات ما را دیده اند. اما چرا در مورد این محل اقدامی انجام نمی دهند به خودشان و خدای خودشان باز می گردد.

بازگشت معناتان

محمد مولایی، سرپرست شورایاری محلله هرندی به وجود یک معضل خاص در محلله اشاره کرد و گفت: یکی از مشکلات محلله خیرینی هستند که برای کمک به کارتن خواب ها و معناتان راهی محلله می شوند. زمستان گذشته غذا به معناتان می دادند که پشت این افراد مافیایی قرار داشت که بعد از پخش غذا، پخش مواد مخدر به وسیله موتوری ها انجام می شد. به نظر ما این گروه هماهنگ هستند و تعداد خاصی بودند. بعد از صحبت کردن با مسئولان شهرداری و نیروی انتظامی این گروه ها جمع آوری شدند و گاهی هنوز این خیرین از فرصت استفاده می کنند و به عنوان پخش کننده غذا و نذری دادن به معناتان مواد مخدر پخش می شود. همه طرح هایی که برای جمع آوری معناتان انجام شده است، طرح های مسکنی بوده که تا کنون انجام شده است.

وی افزود: طرح اصلی برای نجات جمع آوری فروشندگان مواد مخدر است. سه نوع توزیع کننده مواد مخدر در محلله داریم: یکی فروشندگان و توزیع کنندگانی که در منازل هستند، فروشندگانی که مجرد هستند و منزل در اینجا می گیرند که مواد مخدر را توزیع کنند و سوم توزیع کنندگان موتوری و ماشینی هستند. محلله هرندی به بازار روز مواد مخدر تبدیل شده است. موتور سواران به محلله هرندی می آیند و مواد خود را می فروشند و کاسی می کنند و بعد به محلله خودشان باز می گردند. بزرگترین مشکل مافوق فروشندگان مواد مخدر به ویژه فروشندگان موتور سوار و خودروسار هستند که حل این معضل هم به تنهایی از عهده کلاکتری ۱۶ برقی آید. چطور است که خود مامنی توأمین در این محل بیاییم؟ بدون طرح خودرما وارد محل که شود، ۵ تا دویزین ما را جریمه می کنند. اما چطور ممکن است که نمی توانند معناتان این محل و فروشندگان مواد مخدر را جمع آوری کرد؟ این کار شدنی است اگر مسئولان بخواهند.

در آمد هنگفت فروشندگان مواد مخدر

محمد مولایی در بخش دیگری از سخنان خود گفت: محلله هرندی یک محلله قدیمی و بافت فرسوده است و یک محلله فرسوده نیز مانند یک خانه قدیمی است که هر چقدر خرج کنی باز هم یک خانه خراب می شود. برای اینکه این محلله از حالت فرسودگی خارج شود باید مشوق هایی در نظر گرفته شود و بخش خصوصی وارد کار شود. بخش خصوصی هم حساب دو، دو تا چهار تا می کند، نمی آید خرج کند که بازدهی برایش نباشد. باید مشوق هایی برای سرمایه گذاران در محلله قرار دهند. الان خانه های نوساز این محلله متری یک میلیون ۳۰۰ تا ۳ میلیون و ۴۰۰ خرید و فروش می شود. خانه های خیلی خوب نوساز را بخرند یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان است. اگر مشوق وجود داشته باشد و امتیاز بدهند بخش خصوصی این محلله را بازسازی می کند و ۸۰ درصد از مشکلات این محلله حل می شود.

وی افزود: طرف یک اتاق در این محلله اجاره می کنند و با همین یک اتاق با فروش مواد مخدر می توانند درآمد هنگفتی کسب کنند. یک اتاق را اجاره می کنند با ۴۰۰ هزار تومان برای اینکه مواد مخدر بفروشند. اگر این خانه ها بازسازی شود و خانواده به این محلله بیایند مجبور نیستند که یک اتاق را اجاره کنند چون جای برای مجرد باقی نمی ماند. اگر شهرداری و بخش خصوصی مشوق هایی بدهد این محلله از فرسودگی خارج شود. یکی دیگر از مشکلات این محلله، خانه های رها شده است. صاحب خانه در خارج از کشور به سر می برد و خانه رها شده است. معناتان در این خانه ها جمع می شوند و زباله دانی می شود و موش هادر این خانه ها رفت و آمد دارند و اهالی محل از وجود این خانه های خالی در رنج و عذاب هستند. عکس های زیادی از خانه های رها شده وجود دارد و معناتان در این خانه ها ساکن شدند. زباله دانی های قدیم وضعیتشان خیلی بهتر از این خانه ها بود. در این خانه ها همه چی پیدا می شود. موش، مار و همه جور حیوان در این خانه ها دیده میشود. کوجه های رها شده هم داریم. تیربرقی های برخی از محلله ها از زمان صفویه وجود دارد و هنوز این تیربرقی ها تعمیر پیدا نکرده است. در کوجه عبدالله شوشتری نگاه کنید، تیربرقی هانئسان می دهد که از چه زمانی ایجاد شده است و با در کوجه نوروزی تیربرقی های این کوجه از زمانی است که اولین تیربرقی های شهر تهران را گذاشتند. اگر این تیر برقی ها جابه جا شود ماشین رومی شود و امنیت آن بیشتر می شود.

منطقه ۱۲

منطقه ۱۲

تپه های خاکی ارزشمند یا بافت ارزشمند تاریخی؟!

محمد دوستی دبیر شوراییارای محله «امامزاده یحیی(ع)» به مشکلات محله اشاره کرد و افزود: مشکل عمده محله ما وجود بافت ارزشمند است که ۷۰ درصد محله را شامل می شود که باعث مشکلات زیادی شده است. از جمله کم عرض بودن معابر، آوارهایی که هر ۱۵۰ روز ما شاهد آن ها هستیم. نبود خدمات گازسانی و برق رسانی؛ چون به واسطه اینکه دیوارها فرسوده هستند، از گان های دیگر هم نمی توانند خدمات بدهند.

وی افزود: عامل اصلی بافت فرسوده هم سازمان میراث فرهنگی است که محله امامزاده یحیی را، کل محله را داخل طرح و بافت ارزشمند تاریخی قرار داده است که خودتان شاهد بودید جز تپه خاکی های ارزشمند چیزی باقی نمانده است. هر چقدر هم که ما مجلس و ریاست جمهوری و مکتبیه و اعتراض کردیم، ولی بافت این مورد صدای ما به جای ترسیدن مطرح قرار گرفته بود و مردم و اهالی هم از این محله ها در حال مهاجرت هستند. چون قابل سکونت نیست. ما مجبور می شویم و به اجبار محل سکونت خود را به کارگاه و انبار اجاره می دهند و افراد مجرد در قبال آن در جای دیگری ساکن شوند. در محله های بهتر ساکن شوند.

آقای قالیباف، یک تصمیم جدی برای اینجا گرفته است

قاسمی عضو شوراییارای محله «امامزاده یحیی(ع)» بیان کرد: یکی از جدی ترین معضلاتی که الان در تهران وجود دارد، ترافیک است. به هر حال ترافیک در تهران بیدامی کند و همه درگیر این موضوع هستند. به خصوص اینجا که مرکز تهران و تمام شهروندان کشور به این منطقه وارد می شوند، حدوداً ۱۲۰۰۰ نفر جمعیت وارد این محله بازار که در کنار امامزاده یحیی است، می شوند. این مورد خودش یک معضل بزرگی است.

وی افزود: این محله ۴۰ سال قدمت دارد و وجود امامزاده یحیی که مهم ترین نقطه مذهبی تهران است که اینجا تمام مسئولان اینجا تشریف آوردند و امامزاده یحیی از زیارت در حقیقت به شیندهام که حضرت اقامه اینجا تشریف آوردند، با توجه به اینکه محله مذهبی است، مردم هم انتظار دارند که این محله هم بصورت گردشگری باشد و برای دیدن اینجا کشور که وارد می شوند، حداقل بدانند که مرکز کشور و مرکز تهران منطقه ۱۲ و مرکز منطقه ۱۲ امامزاده یحیی است که در محله بازار است و قدیمی ترین نقطه تهران است که شما وارد شده اید و شاهنامه از نزدیکی می بینید.

این شوراییارای سبب به وجود فاصله سطح زندگی محله با محله مجاور برداخت و گفت: فاصله محله امامزاده یحیی با آن طرف خیابان ۱۵۰۱ متر بیشتر نیست. اولی اختلاف زندگی بین این طرف و آن طرف بسیار زیاد است. چرا که اختلاف بافت و قیمت و اختلاف زندگی دارد. یعنی عزیزی که در آن طرف زندگی می کنند، انگار در یک کشور دیگر زندگی می کنند.

امامزاده یحیی نیازمند ارتقای کیفیت زندگی

عضو شوراییارای محله «امامزاده یحیی(ع)» در بخش دیگری از سخنان خود خواستار توجه جدی تر به این محله شد و افزود: برای اینجا باید یک فکر اساسی شود. امامزاده یحیی یک جایگاه بزرگی دارد و تاریخی است. شهردار محترم تهران جناب آقای قالیباف تصمیم جدی برای اینجا گرفته است که من شنیده ام. در جلسات مختلف دوستان هم هستند و شرکت دارند. نزدیک دیدم من اینجوری حس می کنم که جناب آقای شهردار یک تصمیم جدی برای امامزاده یحیی گرفته است.

وی در پاسخ به این سوال که این تصمیم جدی چیست گفت: یک طرح ویژه هست و برای امامزاده یحیی کاری انجام دهد که ارتقای زندگی را داشته باشد. یعنی روی ارتقا کار می کنند که آن شاهنامه بتوانند مردم را دوباره برگردانند و زندگی محله ای را به اینجا برگردانند و دوباره برگردند. در اینجا زندگی کنند. این طرح در دست اقدام هست که آقای شهردار و شهردار منطقه در تلاش می کنند و بنده از دور حس کردم که این کارها در حال وقوع است. در اینجا پایگاه هم دارند، امید است که در آینده یک طرح بزرگ و ویژه ای که خود شهردار و نظارت ویژه بر آن دارد، انجام شود. با توجه به اینکه، تا زمانی که بخواد این طرح انجام شود، عزیزان این محله و منطقه به هر حال با وجود مشکلاتی که در حال حاضر با آن روبرو هستند، بنده حس می کنم که تمایلی به زندگی در اینجا ندارم. چون این مشکلاتی که الان در اینجا می بینند و گریبانگیر آن هستند، آن ها را حادی باین مشکلات روبرو هستند. اگر بتوانند به طور موقتی تا زمانی که طرح ویژه انجام بگیرد و شهردار بتواند این طرح را اینجا اجرا کند و به مردم برساند و به دست این جوانان برسد، تا آن زمان باید یک فکر اساسی برای این محله داشته باشیم. این فکر اساسی شناختن مشکلات این محله است. مشکلاتی هست که مردم محله چاره انداز مردم محله های دیگر کوچ می کنند، علت آن این است که اینجا ایجاد کاربری شده است، یکی از کارهایی که اینجا شده است، این است که کاربری اجرا شده است و با ساز زدند و تبدیل به تجاری شده و خوب هر حال ۵۰، ۵۰ اینجا دارم سکونت می شود، خوب این مورد یک معضل است، طرح تجاری اکنون در اینجا در حال انجام است. حال در آینده چه تصمیمی می گیرند دست خود مسئولان شهر است که آن شاهنامه یک تصمیم جدی و قطعی و تصمیمی که زندگی درست باشد و امید خدا انجام دهند.

امامزاده یحیی یکی از قدیمی ترین محلات مرکز شهر تهران است. بخشی از هویت این محله وابسته به وجود امامزاده یحیی در این محله است. بخش غربی محله به تدریج در حال تغییر کاربری به تجاری است. شهر داری در بخش های غربی آن مجوز پاساژهای تجاری را داده است که در نوع خود عجیب و غریب است. چرا که معابر منتهی به آنها بسیار تنگ و باریک است و کمترین دسترسی را دارد. تا چه برسد به وجود پارکینگ. بقیه بخش های محله نیز به قول یکی از شوراییاران تپه های ارزشمند خاک است که با یک فوت فرو می ریزند. این محله توسط سه ضلع: بزمان، میراث فرهنگی و شهرداری به گروگان گرفته شده است. سرانه های خدماتی آن بسیار ناچیز است. باینکه آن چند نقطه میراثی توسط شهرداری بازسازی شده است. اما عملاً گردشگری به دلیل ترافیک و ساختار کالبدی آن، به آنجا نمی رود. چیزی فقر نیز در این محله محروم و عربان می باشد. قیمت ملک در این محله با محله های نزدیک به آن قابل مقایسه نیست. در ادامه محله گردی هفتگی به محله امامزاده یحیی در منطقه ۱۲ آمدیم. ابتدا در جمع شوراییاران و سپس مردم خوشگرم آن حاضر شدیم. نتیجه ی این تالیش در زیر تقدیم می شود:

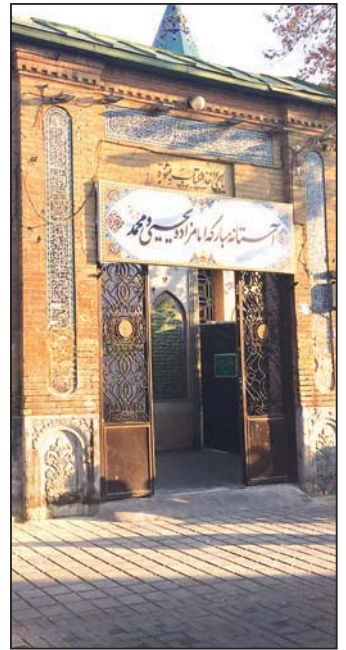

اعضای شوراییارای محله امامزاده یحیی

تهران قدیم و می

بافت فرسوده: معضل اصلی محله!

مهدی جزای زاده عضو شورای ای محله «امامزاده یحیی (ع)» نیز تاکید کرد در فکر می کند که کل ایران محله امامزاده یحیی را می شناسند. زیار نگاه امامزاده یحیی و محمد اینجا واقع است. خانم آیت الله مدرس، خانه پروین انصامی و شهید پروردی و همچنین حمام نواب که فیلم معروف قیصر انجباری از آن است. وی سپس به مشکلات محله اشاره کرد و افزود: مشکلات محله عمر می گردید بافت فرسوده. متأسفانه سال ۱۳۸۴ به این محله اجازه مسافه ندادند. یعنی از نفاذ آن شد روی ۷/۵ متر، نه کسی دیگری آمد در این محله مشاغل کت و سوسه گذاری کند. نه برای اهالی محله به صرفه است که مسازند یا این مصالح گران و دستمزد دهد. دیگر به همین صورت مانده است. اگر یک خانه اینجا آتش بگیرد ما کت و سوسه های اینجا کت و سوسه های آشتی کتان است. یک عده ماشین آتش نشانی می خواهند بیایند. نتیجه زوری می آید. باید ۱۵۰۰ متر شیلنگ بکشد! این شورای امامزاده داد. خانه هار این محله که اکثر قدیمی و بومی بوده اند، به تولیدی و خانه های مجردی اجاره داده و رفتن خانه مجردی یک معضلی در محله شده است که اکثر مواد فروش و آدم های سالمی نیستند. تعداد کمی از آن ها که کارگر هستند، اجازه کار کنند. بولی اکثر مواد فروش و قاچاقی فروش هستند. مسافه بعدی، در اینجا کمبود مانگا در این محله، یعنی اصلا در این محله در مانگا نداریم. یعنی شما باید بروید محله های دیگر و فقط یک بیچاره استان دکتر سپید داریم که آن هم هزینه مخصوص است. این هم هزینه های دیگر این گران است. خبر به ولی عصر و خیریه در مانگا امام علی داریم ولی هزینه های آن ها هر زیاد است و نسبتاً سنگین است و داخل این محله هم نیست. بعد هم که در محله هرندی معتادان آن را جمع آوری کردند. الان حدود یکسال یکسال و خرده ای که معتادان محله هرندی را جمع آوری می کنند. بولی متأسفانه در محله های دیگر بخش مخصوص در محله امامزاده یحیی، وی سپس افزود: بحث تغییر اوری حتی به مدارس ما هم کشیده شده است. یعنی دو تاملر سه ما، مدرسه الهدی و اعظم فر در انار آموزش و پرورش به تولیدی کیشا اجازه داده است. این موارد است. این خود محله معضل شده است. محله ما مدرسه کم دارد. دو سه تاملر سه آموزش و پرورش به کیف فروش اجازه داده است. این خود زورشی هم متأسفانه زمانی که ما آمدیم، یکی از مدیرهای شهر داری بودند. ۴۰۲ تاشهر دار عوض شد. بولی متأسفانه ایشان هنوز سر کار هستند. تعاملی هیا شورای ایار داد. حال امامی نام بنده خدا را ملهار دوسر جای خود بیایند!

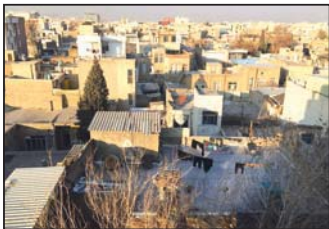
نهر سرده دار نیم، نوروز نگاه

ضرورت نظارت بر پیمانکاران

فاطمه ابراهیمی عضو هیات رئیسه شورای ای محله «امامزاده یحیی (ع)» گفت: محله امامزاده یحیی کمبود مجموعه ورزشی و استخر و سونا دارد. ما همه این موارد را که خدمتتان عرض می کنیم، تک تک نامه های آن ها موجود است، پنج سال طول کشید تا بودجه این مجموعه ورزشی در شورای شهر مصوب شود. دو سال از آن گزشتیم. یعنی شورای ایار باید خود رفتن آن را گرفته است. تمام نامه های آن هست. خوب بودجه گرفته شد، ۲۰ میلیارد در ای مجموعه ورزشی استخر و سونا به شورای شهر داده شده است. چه زمانی؟ سال ۱۳۹۱ مصوب شده است. آن وقت چند روز مان طول کشیده است. تا معرفی زمین و این برنامه ها آمدند و گفتند که این مجموعه خود را است. گفتند که این مجموعه در اوایل سال ۱۳۹۲ خود را بعد از حد خاکبرداری و گودبرداری اینجا ساخته و بسته شده است. چند روز شورای ایار باید پیگیری کند و وقت آمد کند؟ سوال اینجاست که آقای شورای ایار باید پیگیری کند که ما مصوب کردیم، ۲۰ میلیارد دادیم، برویم ببینیم آیا ۲۰ میلیارد که مصوب شد، آیا شهر داری انجام داد یا نه. اگر نشد پیگیری می کنیم.

وی ادامه داد: یکی از کارهای شورای ایار این است که بر پیمانکاران نظارت داشته باشند. بر پیمانکاران محله نظارت داشته باشند که همه این موارد را داریم ولی متأسفانه این مورد نیست. ما نمی دانم این فعال شورای ایار شهر داری کارهای باقیمانده در یک جایی کوتاهی هست. تا اگر خبری شود مانند مجموعه ورزشی نگاه شهید داوود سیدی که همکاران می دانند که یک عدد توپ به دیوار بخورد کل دیوار می ریزد. وقتی که بنده بخوام، باید بتوانم به عنوان شورای ایار بر پیمانکار نظارت داشته باشم. ولی متأسفانه پیمانکار به نفع و سود خود کار انجام می دهد. یک جوری بخشیدن آن را سرهم بندی می کند، یک مجموعه دیگری می باحوال می دهد، مانند مجموعه ورزشی شهید داوود سیدی که ما نتوانیم یک توپ به دیوار بزنیم. جوانان محله ما آمدند و گفتند که برای ای سکتیبال باید میدان داشته باشیم، گفتند خانم ابراهیمی اینجا دیوارهای مستحکم نیست و ما نمی توانیم تور بسکت را در اینجا نصب کنیم. ما نمی توانیم این مجموعه ورزشی را ای استخر و سونا به این حالت نباشد.

این فعال اجتماعی در بخش دیگری از سخنان خود به استقلال شورای ایار اشاره کرد و گفت: خوشبختانه ما کسی نیستیم که جای هدایت شویم، کسی نیستیم که بگویم باید از جایی حقوقی دریافت می کنیم. امتیاز بازمی آید می گیریم. خیر اهداف و نیتیمان رضایت خداوندی است. بنابراین باید مطالب را مطرح کنیم که حداقل آن رضایت مندی که در تقاب هست، برده بشود. همه این ها را می دانم و نمی توانم خاموش بمانم. بنابراین موجب رضایت خداوندی نمی شود. ما وقت گذاشتیم، اما میداور هستیم که این تلاش ها نتیجه بخش باشند. یکی از دفعه های فکری بنده نبود نظارت شورای ایار این پیمانکاران است و در پایان از ایجاد اختلال قبیل شورای ایار و مدیر محله متذکر کرد.

مشکلات محله بر می گردد به بافت فرسوده، متأسفانه از سال ۱۳۸۴ به این محله اجازه ساخت ندادند. یعنی از نفاذ آن شد روی ۷/۵ متر، نه کسی دیگری آمد در این محله مشاغل کت و سوسه گذاری کند. نه برای اهالی محله به صرفه است که مسازند یا این مصالح گران و دستمزد دهد. دیگر به همین صورت مانده است! اگر یک خانه اینجا آتش بگیرد، اکثر کوچه های اینجا کوچه های آشتی کتان است! یک عده ماشین آتش نشانی می خواهند بیایند اینجا به زوری می آید. باید ۱۵۰۰ متر شیلنگ بکشد!

خدمات رایگان به اهالی محله

صالحی در بخش دیگری از سخنان خود ضمن اشاره به این مطلب که روزانه حدود ۳۰۰ نفر به سرای محله مراجعه میکنند، به طرح خدمات ارائه شده توسط سرباره مردم محله پرداخت و افزود: در این اقدام خدماتی که به مردم ارائه می دهیم، خدمات پولی نیست، هرگز بهداشت ما، تمام کارهای غیرالگوری و آکسیژن سبوس، در واقع معاینه های که برای زنان و زایمان انجام می شود، تمام این موارد را به صورت رایگان در اختیار مردم محله می گذارد. در واقع برای افراد بالای ۶ سال پرونده تشکیل می دهند، سنجش فشار خون و تست دیابت همه این موارد به صورت رایگان انجام می شود. این از هرگز بهداشتمان، برای مثال ما آموزش گلیم بافی گذاشتیم. بازنزدیک حدود ۳۰ نفر به صورت رایگان آموزش دادیم و کارهایمان در خوشنور تسنیم ارائه دادند. کسری از کارها به این شکل انجام شده است. بولی برای زنان سرپرست خانوار تنها کاری که توانستیم انجام دهیم، همین که به آن ها آموزش مشاغل دادیم و در کار آفرینی که در زیر میتمان داریم، فکری می کنیم. ۸ نفر از آن ها را مشغول کار کردیم.

فرهنگ سازی یاد آمدنی؟!!

زهر صالحی مدیر محله «امامزاده یحیی (ع)» به طرح مشکلات محله پرداخت و افزود: مشکلی که محله ما دارد، اینست که در مورد سرای محله، محله های مثل امامزاده یحیی و محله هرندی و محله پامنار جزء محله های هستند که مردم آنها بضاعت مالی آنچنانی ندارند. یعنی ما باید قبول داشته باشیم که این محله ما مانند منطقه ۲۰ و ۳۰ نمی شود. واقعاً شهرداری باید بودجه ای را به این محله ها تزریق کند. ما نمی خواهیم به هر شکلی که شده، بیاید حقوق پرسنل ما را بدهند. ولی خوب کسری کارها را می شود انجام داد که در خیلی از محله های دیگر اتفاق می افتد. همین در مورد قیوض آن هاست که قیوض برقی و گاز آن ها را خود شهرداری پرداخت می کند. قیوض هایی که برای برقی ما می آید همه تجاری است. یک جایی که فرهنگ است، مگر چند نفر می توان از مردم محله پول بگیرد که بخواد در ۴۵ روز یک میلیون صد تا یک میلیون صد پنجاه هزار تومان فقط پول برقی را بدهد. حالا گاز، آب، تلفن، و پرسنل همه این موارد جداست. ما سرهای نداریم که شهرداری به ما تزریق کند. در واقع هر زمان هم که مطرح کردیم، به ما گفتند ما شما را اینجا گذاشتیم که کار کنید و در آمدزایی کنید. از آن طرف هم می گویند که کار شما در آمدزایی نیست، کار شما فرهنگ سازی است. در واقع فرهنگ مردم را به طرفی تغییر دهید. تغییر فرهنگ نیازمند کسری های هزینه ها است. یعنی در محله های کسری های هزینه های صورت بگیرد، بعد بتواند از آن نتیجه ای گرفته شود!

این مدیر محله ادامه داد: مشکلی که مردم محله ما دارند، اعتیاد هست که در محله ما خیلی زیاد است. مشکل دیگر مسئله طلاق است که میزان سرپرست خانوار، حالانمی داریم چند تعدادی را برایتان بگویم، کسری در این طرح های حامی که داشتیم، یک تعداد بسیار زیادی را ثبت نام کردیم که واقعا باورمان نمی شد که این همه در محله ما سرپرست خانوار باشد!

سی مطرح کردند:

مگروگان شهرداری رات فرهنگی

بازار، محله‌ای برای جولان وانت‌ها

دبیر شورای محله‌بازار سبزی افزود: معضل بعدی ترافیک در این محله است. من با این ستم نمی توانم مو تور بپریم، می خواهیم با ماشین بروم. حالا اگر ماشین هم داشته باشیم از این طرف ۲۰ هزار تومان جریمه و از آن طرف هم ۲۰ هزار تومان جریمه خواهد شد برای چه چیزی من باید ۶ هزار تومان بدهم که بخوام فرزند خود را به اینجا ببرم چون ما آنقدر طرح های صوری اجرا کردیم، اما طرف خانه اش اینجا نیست. به این مدرسه سنا بروید، بروید آن طرف خیابان ثبت نام کنید آن طرف خیابان بی بریم دوتای هاشمی گویند می توسیم امرم در چه کار کنند؟ اعضا انجمن سبزی بازار است.

حسین رستگار دبیر شورای محله «بازار» در ادامه به موضوع بافت فرسوده در محله اشاره کرد و یاد آور شد: این یعنی که باید به ساخت و ساز در اینجا یک تشویق بدهند، کجاست بخت تشویقی اگر کجاست وام هایتان؟ چه وامی می دهید؟ هیچ چیزی طرح تفصیلی اما شاه ایگ یک طوری بود و امسال یک طور دیگر اجرا طرح تفصیلی در اینجا اقتدر متغیر است، ولی آنجا که دار احیای می شود، متغیر نیست و ساخت و ساز می شود، چون هر کدام از مغازه های آن یک میلیارد است! چرا شما آنجا را لحاظ نمی کنید؟ چرا می آیدید یک بنده خدایی که صغیر است و نمی تواند کار انجام دهد، به آن ها می دهید و هر روز می آیدید می گوید که باید ۱۰ متر عقب نشینی کنید، فضا و معیار باز شود!

وی ادامه داد: الان فقط معیار را داریم اما این معیار هم که الا ماشاءالله وانت می آید، شب های پیچیده هستیم چه کسی جرأت دارد بگوید که آقا بروید کار انجام دهید! فقط همین جامانده است و کوجه در پیشی ها و تا حدی هم کوجه کریمی، آن ها هم در حال رفتن هستند، و الا برای ما هم بخرند ما نیز برای کیم و می رویم! خانه های آنجا ۲۰۰، ۲۰۰، ۲۰۰ متر است، چندسال پیش رفتند بالای خانه مادر ما بنده خدا! اگر در برادر من چاقوزند، ۲۰۰ تا روزی بیخیه خورد خوب این موارد را چه کاری می شود کرد، از دیوار بالا می روند، به طور کامل وارد خانه دم می شوند! به خدا هیچ کس هم جرأت نمی کند! کلت هم دارد، به نیروی انتظامی هم که می گویم، بعد از چندین بار رفت و آمد، یک کانکس آورده که این کانکس که آورده فعلا یک سرباز گذاشته است، معمولاً حضور دارند، ولی اینکه بخواهند کاری به آن صورت انجام دهند نمی توانند کاری انجام دهند، شبی هم گیرند و صبح رهای می کنند! چون دیلی می ندانند، در هنگام صبح قاضی می گوید ما او را کجا نگه داریم؟ بچه یستی باید بدور و دو کنت، بچه یستی هم نیست، مکانی هم ندارد، بچه یستی هم نیست! الان ما را گرفتند و شبر ها کردند.

دبیر شورای محله بازار در ادامه به طرح دیگر مشکلات محله پرداخت و افزود: اسم آن هست محله بازار، شما نگو بید محله بازار، شما بگو بید محله افراد بی هویت بازار ۷۵ درصد جمعیتش، جمعیتی که در هنگام روز هست و در شب نیست! الان، خانه مادر ما محدود ۵۵۰ متر است، دو نفر در آن زندگی می کنند! مادر می گوید نمی آیم و هر شب باید بیدم او را بخوریم! امام شب برویم مواظب او باشیم، در هر صورت جناب آقای سالاری ما راضی نیستیم، شهرداری هم به آن صورت، یکسری از زمین ها را گرفته و هر ها کردند، یکسری از زمین ها را وزارت مسکن گرفته و باز آن را هر ها کرده است! معماری محلی ما را به هم زدند، باور و دو ساختمان وزارت مسکن نشان!

اعضای شورای محله سبزی و «بازار» مطرح کردند:

فرسودگی و اعتیاد

زخم‌هایی بر تن پیر بازار

نامش محله «بازار» است، چون در مجاورت قلب تجارت ایران است، اما پیره اش از بازار بسیار اندک است. سبیم این محله از بازار تهران عمارت است؛ از سر رسیدن مسایل و مشکلات آن به درون محله. در تن محله بسیار قدیمی و فرسوده است و عرض معیار کم می باشد. در درون آن ساخت و سازی صورت نگرفته است. در تن محله از زمان عقب مانده است. به نحوی که قیمت اجاره منازل کهنه و قدیمی آن، برای انبیا مغازه های بازار مناسب شده است. هم زمان با تغییر کاربری منازل مسکونی به انبار بازار ایران، اهل محله به تدریج از اینجا فرار کرده اند. وضعیت به گونه ای است که در برخی کوچه های ضلع شرقی آن، به زحمت یکی دو خانواده در شرایط بسیار بفرنجی مجبور به گذران زندگی هستند. در این محله دو دستگاه دولتی در طول سالهای گذشته، اقدام به تملک برخی املاک کرده و بخش عمده ای آنها را کرده اند. این املاک و زمین های رها شده، مامن مناسب و دنجی برای معتادان فراوان در این محله شده است. بنابر این تافمی در این محله هم ریشه در ساختار کالبدی محله دارد و هم اینکه وضعیت شیشه سایر محلات محروم تهران دارد. بدون اغراق می توان گفت این محله مثال مناسبی از آثار آمد بودن طرح های وزارت مسکن و شهر سازی و شهرداری در حل مساله بافت فرسوده می باشد. حتی همان بخش کوچکی که وزارت مسکن و شهر سازی نو سازی کرده است، حداقل های سرانه خدماتی تامین نشده است. کارنامه شهرداری نیز در تامین سرانه های این محله غیر قابل قبول است.

حرف می زنند، ولی عمل نمی کنند!

قدر علی آب پیکر ان عضو شورای محله «بازار» به مشکلات محله اشاره کرد و افزود: یکی از معضلات محله ما بار یک بودن گذرگاه های آن است. یعنی مردم محله برای چه چیزی اینجا را ترک کرده اند؟ چون نمی توانستند خانه های خود را بسازند، چون یک ماشین که مصالح بیاورد، ممکن نبود! ما خوشحال بودیم که وزارت مسکن در سال ۸۱ به این محله آمد، خیلی هم خوشحال شدیم که ساخته شود؛ ولی متأسفانه سه هکتار محله را خریدند، نه تنها قسمی برداشتند، بلکه به مشکلات محله افزوده شد، در کوچویس کوجه پاک خانه خریدند و هر ها کردند، صاحبخانه که خانه او در محله بود، خانه خود را رها کرد و دو رفت او دامه داد، به اینجا ساخت جا بجا ها ازل و او باش، یعنی با نگاه و لایه ای شد برای آن هایی که چاندان شدند در آنجا سکنی کنند! آنجایی که به شما نشان دادم و واقفی بود، آنجا در شب ها حدود ۱۰ تا ۲۰ نفر می خوابیدند آدم های خطرناکی بودند که چند سری با آن ها صحبت کردیم، می گفتند سر به سر ما نگذارید، ما چیزی برای آن دست دادن نداریم، دیگری چه چیزی را می خواهیم از دست بدهیم! خلاصه با مکاتبات یکدیگر ابوی آنها کشیدند و در شب خانه واقفی را گل گرفتند.

این شورایاریان کر که تنها در خواستی که از دولت داریم، بیا محله را برای خود مردم باز کند! از آن بود چه کلان که برای مردم خرج کردند، از آن چند صد واحد، یک واحد به مردم دادند؟ روز اول گفتند کلید به کلید، هنوز یک چیز به مردم محله ندادند متأسفانه ما در خواست داده ایم اگر مسئولان صدای ما را می شنوند، دولت که نمی خواهد پول خود را بیا کند، می خواهد که به مردم خدمت کند. الان ۲۵۰ واحد ساخته اند، خوب ۲۵۰ واحد را به مردم بدهند، خانه های که در گذر هستند، بگیرند، ۱۰۰ واحد مغازه ساخته اند، مغازه ها به مردم بدهند. کسبه محله با مغازه عوض کنند تا این محله از این بی سامانی بیرون بیاید، نه اینکه به مردم بیاید خانه ها را بخرند و مردم را از اینجا فرار کند! ما اینجا ۱۲۰۰ نفر جمعیت داشتیم، متأسفانه الان شده ۵۰۰ نفر! این خود ما خانه مسطح بود، یاد خوشی ساخته ام و هر طبقه ۳ واحد ساخته ام، بعد دیدیم اینجا بگر جای زندگی نیست که املاک ساخته ام و مردم در جای دیگری زندگی می کن!

وی افزود: متأسفانه حرف ها را گوش می کنند، اما عملی در آن ها نیست! الان چند بار مقامات شهرداری آمده اند اینجا که یک گزارش بیاورند، چند مغازه را بخرند، آقا ملک شهرداری منطقه تاکنون دوبار به اینجا آمده است، به ما قول داده است، ولی عمل نمی کند! ما نمی توانیم کاری انجام دهیم، حرف می زنند، ولی عمل نمی کنند! عضو شورای محله بازار در بخش دیگری از سخنان خود به موضوع خانه های وقتی اشاره کرد و افزود: مردم در خانه های خود را وقف کرده اند، یک نفر بدهند و یک بچه یستی را سر برستی کنند، متأسفانه آن ها هم رها شده است! یک معضل برای محله شده است، خانه های است که مردم وقف کرده اند ما چندین بار از اداره اوقاف و شهرداری خواستیم که بیا بیاید ما را برسد، رقیم چندین بار با آن هاجسه گذاشتیم ولی متأسفانه نتیجه ای نگرفتیم.

انتقاد از طرح «کلید به کلید» وزارت مسکن و شهر سازی؟

حسین رستگار دبیر شورای محله «بازار» بیان کرد: در محله بازار هیچ معبری تاکنون اصلاح نشده، هیچ معبری بزرگ نشده و هیچ کاری برای مردم محله نگرداند، ۱۸ هزار خرد های نفر جمعیت داشته است که ۸ هزار و خرده ای از آن فرار کرده اند! جمعیتی که الان هست، جمعیت غیر شناس و جمعیتی است که روز آن در مقایسه با شناس مشخص نیست! جمعیت فرار از محله است، جمعیت بدون هویت، افراد بومی را از اینجا فراری دادند، هیچ کاری نکردند، ۴ تا مدرسه از ما گرفتند، این چهار مدرسه را به ما برگرداندند، مدرسه شنا رفت که خود اهالی محله اینجا را با بچه مردم خریدند و به حوزه دادند! خوب باشه، شما دارید، چرا جای دیگری را بچه جا نکردید!

وی ادامه داد: معضل بعدی، بحث معیار است که معیار همان طور هست و خدای نکرده اگر این محله آتش بگیرد، نه می تواند آتش نشانی برود و اورژانس برود، یک آدم سنگین وزن حدود ۸۰ کیلوگرم پیش و الله به خاطر سنگینی او و عرفی که خانواده اش به او داشت که نباید کسی بیاید او را احیا کند، مردانی توانست بیاید وقتی ماشین آمد نمی توانست بچرخد!

این شورایاریان فعال سبسی به خطرات ناشی از تابلوهای برق در محله اشاره کرد و گفت: مورد دیگر بحث تابلوهای برق است که وقتی می آیند ورود می کنند، هر چقدر ما به اداره برق گفتیم، آقا بیاید این تابلوها را از سراه بردارید! این هایی که در گذرگاه ها هستند، نمی آیند.

وی در بازار در بخش دیگری از سخنان خود به موضوع معتادان اشاره کرد و افزود: شما خودتان چاقو پیشان را هم دیدید مطمئن باشید که الان زیاد هستند، ما را می شناسند و چون خانه ما هم اینجا است، زیاد با آن ها درگیر شویم، شب می آیند خانه من از دیوار ۵ متر و نیم جلوی یکی از آن ها را گرفتیم، آنقدر هم بنده خدا فریبه بود، جلوی آن را گرفتیم، به خوبی هم آمد و از ۵ متری فرس را برداشت و برید، بعد از ۱۰ تا روز پیدا شد!

این فعال اجتماعی در بخش دیگری از سخنان خود از عملکرد وزارت مسکن و شهر سازی انتقاد کرد و گفت: آیا وزارت مسکن وارد این محله شده است؟ ۳ هکتار خریداری کرد، بعد این ها را که اینجا آورده است، آیا خدا و کیلی فردا این جمعیت اینجا، فضای آموزشی و فضای سبزی و فضای سلامت و مدرسه و محیط آموزشی نمی خواهند؟! آیا در محله های دیگر مثل یک دو بود، همین فضا ایجاد می شد یا فرق می کرد؟! آیا این مردمی که از اینجا فراری دادید و طرح کلید به کلید بود، با این طرح کلید به کلید بر می گردند یا نه آن را به حوزه علمیه می دهید؟ معضلات بسیار است.

وی در ادامه به دیگر مشکلات محله اشاره کرد و افزود: الان تقریباً ۷۵ درصد مشکلات ما از افغان ها است، آن ها هم که به خوبی مرغ و گوشت می فروشند! الان ۷۵ درصد انبارهای ما، پر تینر هستند، آتش می گیرد و حساسی به هم خورد می شود! در هر حال خیلی محیط خطرناکی است!

پدیده

دفتر مرکزی: تهران - میدان هفت تیر - خیابان بهار شیراز - خیابان سلیمان خاطر - خیابان ملیری پور غربی - پلاک ۱۰۹ - طبقه ۲ - واحد ۵

تلفن: ۰۹۱۲۲۴۵۷۸۹۷ - ۸۸۳۲۰۶۵۴

سایت اینترنتی: www.padidehshahr.com - info@padidehshahr.com - **بست الکترونیکی هفته نامه:**

- مدیر هنری: گلنوش مریخی
- چاپ: سلام
- توزیع: شترگستر امروز

- صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سیمین سالاری اسکر
- سرمدیر: عابدین سالاری اسکر
- معاون سردیر: افسانه قانع
- مدیر اجرایی: عبدال... سالاری

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

شنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۶ - سال چهارم - دوره جدید، شماره: ۳۵

۱۶ صفحه - قیمت: ۲۰۰۰ تومان

May 06, 2017 WWW.PADIDEHSHAHR.COM

